

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr). Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen.

Nr. 89.

Krainburg, den 10. November 1943.

3. Jahrgang.

Uničujoče zadet konvoj v Sredozemskem morju

13 velikih potniških ladij s 140.000 brt in dva rušilca se pogrezajo pred severnoafriško obalo - Srđit nemški odpor na bojišču pri Kijevu - Silni boji na južnoitalijanski fronti - Težke zgube Britancev in Severnoamerikancev

Oberkommando der Wehrmacht je dne 8. novembra objavilo:

V morski ožini pri Perekopu so z močnimi silami izvršeni napadi Sovjetov tudi včeraj imeli le majhne krajevne uspehe. Že več dni se izkažejo v tem odseku fronte zlasti brandenburški 71. pionirski bataljon, česar povelnik, Major Schneider, je padel v zadnjih bojih, kakor tudi v kopenskem boju uporabljeni deli 9. divizije protiletalskega topništva.

Na fronti ob Dnjepru je potekel dan mirno razen uspešnih lastnih sunkov. Pri nadaljevanju našega napadnega podvetja južno od Nikopola smo razbili neko obklojeno skupino sovražnih sil in pripeljali nadaljnje ujetnike in plen.

Na bojišču pri Kijevu so se naše čete srđito upirale Sovjetom, ki so na široki fronti sunili naprej z daleko močnejšimi silami. V teh z neznanjano silo trajajočih težkih obrambnih bojih sta se posebno odlikovali frankovska-sudetsko-nemška 183. pehotna divizija, ki jo vodi Generalleutnant Dettling, in vzhodnopruska 217. pehotna divizija, ki jo vodi Generalleutnant Poppe.

V nepreglednem in močvirnem svetu vdornega prostora pri Nevlu stojijo lastne vojne skupine v obrambnem boju proti močnim sovražnim silam. Poskusi Sovjetov, da bi razširili vdorni prostor ob straneh, so spodeli. Iz ostalih odsekov srednje in severne fronte na Vzhodu so poročali tudi včeraj samo o krajevnem delovanju izvidniških in udarnih čet.

Na južnoitalijanski fronti napada sovražnik z nakopičenimi silami še nadalje trdovratno naše položaje severozahodno od Volturna. Pri tem je prišlo zlasti pri Venafri do silnih in za Britancev ter Severno-

amerikance izredno pogubnosnih bojev. Brza nemška bojna letala so izvršila učinkovite nizke napade na sovražne nared stojče avtomobile.

Skupine sovražnih letalcev so priletele včeraj podnevi nad zasedena ozemlja in ob meglem vremenu prodrla do zapadnemškega ozemlja. Po odvraženih bombah

so nastale le v enem kraju nekatere škode. Tudi vznemirjevalni napadi v pretekli noči so imeli le majhen učinek. Sestrelili smo pet britansko-severnoameriških letal.

Nemška letala so tudi v noči na 8. november bombardirala posamezne cilje v območju Londona z bombami težkega kalibra.

Kakor je bilo že objavljeno v posebnem poročilu, je nemško zračno oružje znova prizadel težak udarec sovražnim prevozom čet in oskrbe v zapadnem Sredozemlju. Odredi bojnih letal so v drznem nizkem poletu napadli pred severnoafriško obalo konvoj, ki je obstajal iz 22 polno natovorjenih ladij za prevoz čet in ki ga je štito osem rušilcev. Številne bombe in torpede so uničujoče pogodili 13 velikih potniških ladij s skupno 140.000 brt ter dva rušilca. Ze pri odletu so opazovali več težko zatehni prevozni ladj, ki so gorele in se pogrezale. Z uničenimi ladjami so našli smrt v valovih tisoč mladih severnoameriških in britanskih nadomestnih mostev.

Odbili sovražni napadi pri Krimu

Srdita borba pri Kijevu - Sovražnik vržen nazaj v dolino Volturna

Oberkommando der Wehrmacht je dne 7. novembra objavilo:

Na Krimu so se včeraj menjavali močni sovražni napadi z lastnimi nasprotnimi napadi. Prišlo je do trdih, za sovražnika pogubnosnih bojev.

V morski ožini pri Kerču so zaščitna vožila vojne mornarice potopila štiri polno zasedene sovražne čolne za izkreanje in en brzi čoln. Uplenili smo eno sovražno ladjo za raztovorjenje z 15 topovi

V velikem loku Dnjepru kakor tudi na ostali fronti ob Dnjepru je bilo razen več uspešnih lastnih sunkov vobče le malo bojnega delovanja. Južno od Nikopola je neki lastni bojni skupini uspelo, da je presenetljivo vdrla v sovražne položaje, uplenila 40 topov in pripeljala ujetnike.

Na bojišču pri Kijevu je prišlo do srđitih bojev z vedno znova zaganjajočimi se sovražnimi napadnimi vali. Več močnih napadov smo odbili z znanimi zgubami Sovjetov. Jugozahodno od mesta so v teku boji s silami sovražnih oklopnjakov. Zračno oružje je z močnimi odredi učinkovito poselio v boje na tleh in sestrelilo tukaj ka... na drugih bojiščih včeraj 91 sovjetskih letal.

V prostoru vdora jugozapadno od Velikijega Lukija so potekali uspešno lastni nasprotni napadi južno od Nevlja. Zapadno od mesta so izvojevale naše čete ponoven uspeh pri obrambi proti močnemu, po oklopnjakih in bojnih letalcih podprtemu sovražniku. Ponovno napadajoče Sovjeti smo vrgli nazaj na njihova izhodišča in pri tem uničili 51 oklopnjakov.

V Južni Italiji je sovražnik ojačil svoje napade, da bi z združenimi močmi predstroški naše položaje severno od Volturna. Lastni odredi so prešli v nasprotni napad, vrgli sovražnika, ki je bil vdrl v naše položaje, po silnih bojih zopet v dolino Volturana in zopet osvojili stare položaje.

Težka nemška bojna letala so v pretekli noči z dobrim uspehom napadla sovražnikova oskrbovalna pristanišča na južnoitalijanski vzhodni in zapadni obali.

Slabe sovražne letalske sile so včeraj priletele nad zasedena zapadna ozemlja in podvzete nočne vznemirjevalne napade na nekaj zapadnonemških mest. Sestrelili smo šest sovražnih letal.

Nemška letala so tudi v pretekli noči zopet metalna bombe na cilje v območju Londona kakor tudi na Vzhodnem in Južnem Angleškem.

Močnejša sila

Premišljevanje k 9. novembru 1943.

PK. Vojna za nas ni več razrinjujoče doživetje, ampak stanje, postala je za nas življenjska oblika.

Hudi meseci in leta so podrli vse tanke pomočne konstrukcije nekdanjega življenga, pustili smo preteklo za seboj, kakor kakšen drug svet. Prosti vseh vezi stopimo v to vojno, in smrt nam ne pride kot naš sovražnik, on je veliki nasprotnik v igri, s katerim vojak kocka za odločitev svoje usode. Brez prizadevnosti in brez velikega strahu, z dobro pretehtano hladnokrvnostjo ji stopi nasproti. Ta mirnost srca ni nobeno tono prenašanja, ampak izvira iz spoznaja, da se najvišji cilj lahko doseže samozajdiščem. Padajoči da še z zadnjim močjo zastavo drugemu, in vedno znotraj se še najde tisti, ki jo vzame mrtvemu iz rok in jo vidič pred tisočimi drugimi, nosi dalje naprej.

V nekem nizkem in z dimom zakajenem stanovališču jugovzhodno od Velikijega Lukija je ta snov izpolnila zgodnji dolgi večer, vtem ko so se lesene stene in tramovi ruske koče tresle od udara bomb in od topniškega dvoboja. Ta večer je vojna še enkrat šla v senčnih slikah mimo nas. Sedeli so med nami tovariši, ki so na poti proti Vzhodu našli svoje zadnje počivališča in katerih imena so nam postala obveza. Oni so prisotni, dokler opominja ukaz k dolžnosti in dejanju. Govorili smo o pradavni dobi, v kateri so v vseh stoletjih izkravaveli nemški ljudje za politično usodo. Vedno znova so dajali svojo srčno kri tisoči in zopet tisoči Nemcov za nacijo v vojskah in bojih vsake vrste, in vedno so nas Nemci tlačili, zasužnili, izdali, zlorabili, skozi stoletja, kakor še noben drug narod. Zgodovinski izid doslej najsihlnejšega narodnega darovanja v svetovni zgodovini, borbe od 1914. do 1918. leta, je bil po koncu vojne versajski zemljeveld!

Spominjali smo se, vtem ko se je ostanek svečne naši surovini mizi vedno znova streljal pod silo topniških udarov, na tiste ne-pozabne boleče novembarske dneve 1918. leta, ko se je neporažena vojska, ki mu je usoda iztrgala zmago iz krvavečih rok, pred

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Bombni teror proti vatikanskemu mestu

Največje ogorčenje zaradi zločina zračnih gangsterjev - Velika porušenja

Rim, 9. novembra. Anglo-amerikanska letala so se v petek zvečer prikazala nad Rimom in proti 21. uri odvrgla večilo bomb na vatikansko mesto. Zadeta je bila po celem svetu slovča delavnica mozaikov, pri čemer je bomba prebila 80 cm močno streho iz železnega betona in povzročila velika porušenja v notranjosti poslopja. Neka druga bomba je udarila neposredno poleg palače guvernerja ter vrgla ven skoraj vsa okna vstevši ovire. Tretja bomba je poškodovala vodovod, vtem ko je četrta udarila v bližini cerkve sv. Petra.

Med prebivalstvom mesta Rima je nastalo največje ogorčenje zaradi tega brezbojnega napada na ozemlje vatikanskega mesta. Sprito očitnega dejanskega stanu tega zločinskega napada na največje svetišče katoliške cerkve in enega izmed najznamenitejših kulturnih spomenikov Zapada, se mora jo najostreje zavrniti Reuterjevi poskušanjanja.

Kako je papež doživel napad

Rim, 9. novembra. V trenutku anglo-amerikanskega zastrašovalnega napada na vatikansko mesto, se je po poročilu lista »Osservatore Romano«, papež nahajal v

svoji delovni sobi in se razgovarjal z namestnikom papeževega državnega tajnika monsignorom Montinijem. Ko so v kratkih presledkih znenada počile silne detonacije udarajočih bomb, sta se papež Pij XII. in njegov obiskovalec silno prestrašila. Monsignore Montini se je takoj telefonično obrnil na ob tej uri službujočega legacijskega svetnika Belarda in mu dal nalog, naj pozive po obsegu katastrofe. Papež je naprosil monsignora Montinija, naj se sam poda na mesto nezgode in mu potem takoj osebno poroča.

V soboto se je papež sam podal zarana na kraj, kamor so padle anglo-amerikanske

bombe in se z osebnim ogledom prepričal, kakšen je obseg katastrofe. Pozneje je sprejel papež kardinala Canalija v posebni avdijenci in si dal obširno poročati od njega v njegovi lastnosti kot predsednika vladočice ter komisije kardinalov, ker je bil očividno, da je prišel nemški veleposlanik baron Weizsäcker.

Vtem ko je bil kardinal Canali v papeževi zasebni knjižnici v avdijenci, se je zbrala na Petrovem trgu ogromna množica ljudi, ki je iračala svoje veselje, da je bil papež rešen. Tudi ves pri Sveti stolici akreditirani diplomatski zbor se je v soboto zjutraj podal v Vatikan, da se vpiše v seznam čestik v papeževi predstobi. Kot eden izmed prvih je prišel nemški veleposlanik baron Weizsäcker.

Neprestano dohajajo iz vseh delov sveta brzovjavke, ki izražajo grozo in ogorčenje zaradi napada na papeža in Vatikan ter začetnje, da je bil papež rešen.

Močnejša sila

(Nadaljevanje s 1. strani.)

našimi očmi vračala domov in se razšla v negotovo bodočnost nesmiselnih razmer. Občutili smo vso nesmiselnost besede »zaman«, ko so bila v tem nočnem pogovoru imenovana imena mrtvih tovarisev. Bili so to tovarisi, ki smo bili z njimi delili glad in žejo, bol in veselje, hrepnenje in bolečino, nevarnost in domotožje, ki so se zgrudili na desni in levi od nas, dokler se niso vrste popolnoma zredčile in dokler niso vsebovale morda le še enega izmed starih vernih obrazov.

Spominjali smo se tistega orumenelega časniškega izrezka, ki smo ga bili našli pri vratih nekega bunkarja med Velišem in Velikim Lukijem, na katerem je mogel vsak, ki je stopil v ilovnat rov, brati: »Ko so 6. oktobra 1813. leta, ko je bila odločitev že zelo dvomljiva, vprašali, nekega ranjenega francoskega častnika, kako stoji stvar zunaj pred vratimi, je odgovoril s trudnim smehljajem: „Izborni, ampak zgubljamo — drugi hočejo zmagati!“

»Hotenje« je dalo našim lovecem in gendarjem moč, da so vztrajali v divjem boju proti večkratni premoči boljševikov in v mnogih dnevih in dolgih nočeh prenašali krvavo breme obrambe.

Črpal so moč za često nadčloveško vzdržanje iz tajinstvenega vrelca, tiste krvi, ki se je pretakala dne 9. novembra 1923. pri Feldherrnhalle v Münchnu. Ta je splahnila prah in nesnago, s katerih skorjo so nas skozi dolga in tesnobna leta obdale brce večnih sovražnikov zedinjenega Reicha. Ti sto baklo, ki jo je padil 16 pristašev Adolfa Hitlerja položilo našim tovarišem v roke, so dali naprej tistim, ki kljubujejo navalu Vzhoda. Krvna žrtev pri Feldherrnhalle je zanetila v vseh močnih srčih življenjski plamen ideje, katere globoka vera kuje Reich od jutri in katere sapa ne veje nič manj vroče čez jesensko pokrajino juozahodno od Velikijega Lukija kot ob Dnjepru ali Črem morju.

V njej je minilo vse, kar je bilo trhlega in ob njej se zdobi delo razkrajajoče volje, ki veleva svojim nahuskanim množicam, da naskakuje proti nam, one volje, ki je napravila iz svoje države tovarno orožja proti Evropi, da bi mogla iti v svet in uničiti vse, kar ima za nas vrednost in kar je lepega.

Ce ne bi bilo ideje, za katero so zastavili možje svoje življenje dne 9. novembra 1923. leta, bi se danes udomačili v naših hišah židovski komisariji in uradniki GPU. Ce bi mamutske armade Sovjetov s svojimi tišoci oklopnjakov in letal preplavile zid naših teles, bi nekoga dne drdrali iz Evrope proti Vzhodu vlaki, ki bi prevažali nemške prisilne delavce in delavke v sibirskie gozdove. In za slabo zakljenjenimi durmi bi životarilo 3 ali 5 rodbin, slabo blečene in se-stradane, bol, skrbi, žalost, bolečine in beda bi zbrisale zadnje, kar bi še spominjalo na preteklost.

Ko so 9. novembra počile salve v Münchnu, se je vnel začetek, ki sveti pred našim bojem na Vzhodu. Norec je tisti, ki se znebi najvišjega v svojem bitju, ker veruje, da je bolje poslušati piščali, kakor rot jeklenih korakov.

V boju za golo eksistenco proti boljševizmu so naši vojaki skusili, da usoda ni nekaj neodvratnega, kar bi se moral brez učinka prenašati. Usoda je boj, obvladanje stavljenih nam nalog. Kako bi se moglo sicer razumeti, da drži tukaj zunaj peščica grenadirjev po večurni razbijajoči ognjeni toči položaj proti desetkratni premoči, da strelci strojnici bljuvajo kakor granitni otočki v deroči plimi svoj ogenj tako dolgo prstenobarvnim valom nasproti, dokler ne ohromi sovražni napad? Kako bi se moglo sicer razumeti, da prenašajo grenadirji, ki se potuhnejo v svoje mokre luknje v zemlji, držanje sovjetski oklopnjakov, ki drve čez nje, da potem s sprjemnimi naboji nasokojo jeklene počasti od zadaj in zlomijo njihovo jeklo?

V svetovni vojni — najs je še tako močno zagrabila posameznika — so mnogi iz naroda srčno in duševno stali zunaj boja. Zedinjeni po ideji 9. novembra 1923. leta občutimo danes enoto Reicha, v česar boj za usodo smo privzeti mi vsi, domovina in fronta.

Ce zdaj tukaj zunaj očetje, soprogi, bratje in sinovi odbijajo naddimenski navalne zemljine, jih navdaja spoznanje, da žrtve, ki jih morajo doprinesti, niso zman. Ce pokopljejo svoje padle v tujo zem-

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärtner, GmbH, Klagenfurt — Verlagsleiter Dr. Emil Heitjan (im Wehrdienst) — Haupt-schriftleiter: Friedrich Horstmann — Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

Doživetja nemških vojnih ujetnikov v Angliji in Ameriki

Takšna je druga plat

Unteroffizier kot kroglolov — Naveličanost vojne v Angliji — Strah pred povračilom

Berlin, 9. Novembra. Sredi neizmerne poostritve te vojne se zdi kot nekaj nena-vadnega izmenjava vojnih ujetnikov med Nemčijo na eni strani ter Anglijo in Ameriko na drugi strani. Presenetilo je, da so tisti ljudje, ki so povzročili teroristično vojno proti ženam in otrokom in s tem tudi konec človekoljubja sploh, sploh še zmožni, baviti se z mislio izmenjave težko ranjenih vojakov in sanitetnega osebja. Odgovor na vprašanja, ki so se podala iz tega, zamorejo prav za prav dati samo tisti izmenjanci, ki so na lastnem telesu občutili

Sedaj predleže številne izpovede izmenjnih vojnih ujetnikov: razlikujejo se v marsičem, kakoršne so bile pač pokrajine, v katerih so bili ujetniki nastanjeni. Toda enotno izpovedo vsi ti vojni ujetniki, da so naleteli povsod na slepo sovraštvo, in da je sovražnik docela opustil, da bi se kazal le količaj človeškega.

Nečloveško ravnanje z vojnimi ujetniki

Za nas Nemce vojni ujetnik ni noben bojevnik več. Kdor je brez orožja, temu se mora sicer vzeti možnost, da bi nastopil zopet z orožjem proti nam, drugače pa si je lahko v svetosti povsem človeškega ravnanja. Drugačna je stvar pri sovražniku. Na Angleškem na primer so bili vojni ujetniki nastanjeni v mrzlih šotorih ali primitivnih barakah, ki niso niti manj zasteničene kot sovjetske vasi. Vedno znova poročajo često težko ranjeni nemški vojaki, da so bili brez miz in stolov, da so jim bilo določeno mrzljivje, celice z ledonom, mrzljivje, kamenitimitili, da so dobili slabbe jedi.

Povsod izsiljevalni poskusi

V vojni težko poškodovani Feldwebel Schön iz Eisenacha poroča, da so ujetnikom, da bi jih ponižali, večkrat odvzeli vso vojaško opremo, in da so jim dali civilne oblike. V taborišču v Hydeparku so šest dni držali pred Feldweblom pištole in k sunku pripravljen bajonet in ga tako skušali priraviti do tega, da bi kaj izpovedal.

Unteroffizier Karl Schwanzelberg, po civilnem poklicu trgovski nameščenec v Nürnbergu, ki je bil v taborišču Trinidad (Colorado USA), poroča obširno o izsiljevalnih poskuših v taborišču ki je bilo nastanjeno na Long Islandu. Tam so zadrževali več tovarišev skozi šest tednov za zaslisanje. Trikrat so skušali izsiliti izpovede o oboroževalnih obratih v domovini in o vojaških napravah s tem, da so jim zapreti odvzetje vsake prehrane in držali pištole pred nje. Posluževali so se tudi sredstev, da so jih zapirali v temnice.

Težko ranjeni kot kroglolov

Pripadniki nemške mornarice, ki so jih držali ujeti v Južni Afriki, pripovedujejo z najglobljim gnušom o ponižanjih, katerim so bili zaradi podlosti britanskih častnikov izpostavljeni po stražarjih črnih in po črem prebivalstvu. Na drugi strani so opazovali tudi upore teh do zob oboroženih črncev. Bili so primeri, v katerih so črni naperili svoje nabite karabinke proti britanskim častnikom, ki so opravljali višjo stražno službo. Eden izmed teh častnikov si nekoč ni vedel druge pomoči, kakor da je porinil predse kot kroglolov nekoga zelo težko ranjenega nemškega podčastnika, potem pa v zadnjem hipu zbežal, da ni prišlo do skrajnosti. Sanitätsbergefreiter Grünsfelder, ki je bil kot ujetnik v britanskem Camp 13, je bil celo priča neke vstaje britanskih vojakov. Isti vojak spada k tistim mnogim vojnim ujetnikom, ki pričajo o naraščanju zločinov, zlasti tatvin v Angliji.

Ijo in krasijo njihove grobove s preprostimi brezovimi križi, kako drugačna je tu njihova žalost kot takrat v prvi svetovni vojni, ko so morali padle dvakrat obžalovati, ker so — takšna je bila podoba — umrli zaman. Danes vemo, da niso umrli zaman. Njihovo volilo se je spolnilo pred Feldherrnhalle.

Na našem pohodu proti Vzhodu pač spijo mnogi tovariši ob poti kot opominjajoča straža. Dali so svoje najboljše, ko je šlo za to, da se ohrani domovina. Ampak vendar živijo! V nas in z nami! Stojijo tukaj zunaj v jarkih, pri topovih, v oklopnjakih in za ragljajočimi motorji.

Vedno čutimo njihovo bližino, slutimo njihov duh, ki nam podeli moč, da nismo malodušni v bojevanju in umiranju. Kajti kdor je tukaj pri Velikem Lukiju, na Severu in na Jugu izdihnil svoje mlado živ-

ZRCALO ČASA

Cesarstvo Japonski veleposlanik Oshima je zaključil svoje poovanje s pregledovanjem atlantskega prekopa z večnevnim obiskom nemške armade v Jugozapadni Franciji.

16 Italijanskih letal je po pustolovskem po-begu dospelo iz Badoglievega tabora v sredo v Rim in se stavilo na razpolago fašistični oboroženi sil. Kakor so poročali, jih je bil Badoglio ukazal, naj spremljajo severnoameriške teroristične letalce, da bi jih dali nasveti pri porušenju mest in drugih ciljev v Gornji Italiji.

Kakor priznavajo poučeni londonski krogli, je sovjetska vlada pri razgovoru v Moskvi zahtevala tudi merodajen vpliv na anglo-ameriško vojsko upravo v Južni Italiji in na Siciliji.

Viktor Emanuel je inkognito došel v Neapelj, kakor poroča četrtnik »Associated Press« in izrazil željo, da bi ga sprejel grof Sforza, ta se je branil, ustredi tej želji.

Vzporedno z Edenovimi pogajanjem s turškim zunanjim ministrom v Kairu so se vršila tudi pogajanja med Hullom in turškim zunanjim ministrom.

Položaj pri stavki v britanskih pristaniških ozemljih se je tako poostril, da je bilo vojno ministrstvo prisiljeno, da je dalo izvršiti potrebna dela v pristaniščih po vojakih.

V Meknesu je te dni prišlo do krvavega spopada, pri katerem so Marokanci začigli velik del židovske četrti.

Potrjuje se vest, ki je pred nekaj časa prisiljena iz neutralnih krogov, da stremijo Sovjeti za pomorskim oporiščem za brodovje na severnoafriški obali in da se pogajajo s krogom de Gaulle glede Bizerte. Sovjeti se pogajajo nadalje v Egiptu glede nekega letalskega oporišča med Aleksandrijou in Kafrom.

»Metanje bomb iz nizke višine, da bi se pogodil cilj, ni več v modri, pravi neka največja objava britanskega zračnega ministra. Z cinizmom, ki mu ni primere, se priznava torej Anglia danes izključno k terorističnemu značaju svojih letalskih podvezij.

Stavka tisočev kovinskih delavcev in delavk v nekem oboroževalnem obratu na Zapadnem Skotskem ne traja samo dalje, javila industrijski dopisnik »Daily Telegraph«, ampak se še vedno bolj razširja. Stavka že okrog 24.000 delovnih moči.

V angleški vojski imajo še slej ko prej kazneni tepenja. Kakor poroča »Daily Mail«, je bil vojak Maddison zaradi nasilnega ropsa obsojen na šest tednov zapora in 18 udarcev z mačko z devetimi repi.

Dopisnik lista »Times« v Kairu piše svoje mu listu, da se oborožujejo tako Arabci kakor tudi Zidje in da se za svojo oskrbo z orožjem poslužujejo britanskih skladalič orožja v Palestini. Tihotapstvo z orožjem se je zelo razširilo.

Reuter javila iz Washingtona: Ceprav ka-kor v soglasnem zboru odobravajo moskovski dogovor, bi bila vendar zmota, če se ne bi opazilo majhno zgloglasje, ki izhaja od nekih krogov. Državni tajnik Cordell Hull je priznal, da se ni posrečilo dobiti od Rusije posebnega pristanka glede vzhodnoevropskega ozemlja, ki odbijače.

Bolgarski finančni minister zahteva od soprojanja, naj se dado tiskati bolgarske novčarne v vrednosti 35 milijonov levov v nemški državni tiskarni.

Stavka v premogovniških Alabami se je še bolj razširila. Po poročilih iz New Yorka stavka sedaj tam okoli 45.000 ameriških rudarjev.

Metropoliti ožigosajo Stalina

Wien, 9. novembra. Pod predsedstvom glavljave ruske pravoslavne cerkve v inozemstvu, belgrajškega metropolita Anastazija, so se sestali na zborovanju v Wenu višji duhovniki evropskih metropolitanskih okrajev. Zasedanje se je končalo z resolucijo in pozivom pravoslavnim vernikom, ki oba najstrožje ožigosata prizorni manever prikrivanja pri volitvah patriarha v Moskvi in celotno Stalinovo cerkveno politiko. Tu di označujeta volitev na podlagi cerkvenega prava za nekanonično in zategadelj za pravnoneveljavno.

Nemški vojaki rešijo samostanski zaklad

Rim, 9. novembra. Glede zavarovanja cerkvenih zakladov iz opatije Monte Cassino se zvedo sedaj podrobnosti. Ko se britansko-ameriški letalci morilci brez sramu opustošili z zažigalnimi in razstrelnimi bombami mesto Cassino in opatijo samo, in ko so postala znana vsakodnevna poročila o roparskih in plenitvenih akcijah zvezniških čet v neapolitanskih cerkvah, je sklenil opat Monte Cassina, da zaprosi Rim za zavarovanje zakladov umetnin. Po razgovoru z Vatikanom je bil nemški divizijski poverjen prevoz cerkvenega zaklada v Rim. Ob sodelovanju menihov opatije in prebivalstva, ki je iz Cassina pobegnil na goro, so nemški vojaki natovorili v 400 zavojih dragoceno knjižnico samostana, številne slike in zlate predmete, relikvije svetnikov in umetnine, ki so bile iz drugih samostanov prenešene v Monte Cassino. V sredo se je pripeljalo 70 nemških tovornih avtomobilov z največjim delom cerkvenega zaklada iz Monte Cassina v Večno mesto,

Ijenje, kdor se je pogrenil v vrtincih morja ali padel v zračnem boju, — niti eden izmed njih ni umrl brez misli: Velika Nemčija...

Takšna je bila vsebina nočnega pogovora nekaj grenadirjev. V siromašnem domovju so prebili mrzlo noč in vedno znotra so se stresle stene koče pod silnimi tolkači, s katerimi so baterije boljševikov tolkle potrežljivo zemljo jugozahodno od Velikijega Lukija.

Nizek napad letalcev jim je prekinil besede, ki še niso bile vse zgovorjene, njih dobršen del so bili le misli. S trdimi prstimi je zmečkal eden pičli plamen male sveče. Zavili so se v svoje odeje.

Naj pride novo jutro. Nameravajo na pad. Oni so pripravljeni!

Kriegsberichter Herbert Steinert.

Schamlose Unterhausdebatte über den britischen Hungerkrieg

USA-Berichterstatter: „Gestern noch Menschen, heute unbekannte Leichen“ Die Zahl der Toten bereits unübersehbar

Stockholm, 9. November. „Wer werden in Indien eine der größten Welt-Tragödien erleben“, wenn man nicht irgendeine Methode findet — vielleicht kann die Regierung dabei die Führung übernehmen — der Bevölkerung Indiens die Notwendigkeit zur Kenntnis zu bringen, daß sie in irgendeiner Art den Bevölkerungszuwachs einschränkt, ehe die Katastrophe da ist.

Diesen Satz prägt der englische Unterhausabgeordnete Sir Alfred Knox im Verlauf der Debatte über den britischen Hungerkrieg gegen die Bevölkerung Indiens. Ihm blieb es also vorbehalten, dem im bisherigen Verlauf der Aussprache zutage getretenen Gemisch von Gemeinheit, Brutalität und Zynismus noch den Stempel der Schamlosigkeit aufzudrücken. Die britische Bestie ist unermüdlich im Erfinden immer neuer Entschuldigungsgründe für das völlige Versagen ihrer Statthalter in diesem unglücklichen Land. Naturkatastrophen, der Schiffstraumangels, alles muß dazu herhalten. Nun ist es der Geburtenüberschuß, der den Engländern dazu dienen soll, die Schuld für die Hungerkatastrophe den armen Opfern aufzubürden. Aber die Welt sieht trotz allen Verdrehungen klar: der britisch-jüdische Blutsauger ist der Alleinschuldige für das Massensterben in Indien, für diese große Welttragödie.

Amery versucht zu vertuschen

Indienminister Amery versuchte in der großen Debatte über die Hungersnot die Schuldfrage mit schönen Worten zu vertuschen. Im gleichen Atemzug gestand er aber, daß die Gefahr einer so gewaltigen Hungersnot schon seit langem bestand, ohne daß also die Briten sich bemüht hätten, rechtzeitige Vorsorge dagegen zu treffen. Im Gegenteil: statt Lebensmittel nach Indien zu schaffen, saugten sie das Land zu Gunsten ihrer Truppen im Nahen Osten noch weiter aus. Wenn die Inden verreckten, so war das ja nur im Sinne der „menschheitsliebenden“ Briten.

Amery kam im weiteren Verlauf seiner Rede dann mit den sattsam bekannten Entschuldigungen des Schiffstraumangels, den Wirbelstürmen, den Überschwemmungen und scheute sich natürlich auch nicht, wieder den unterdrückten Inden selbst die Schuld in die Schuhe zu schieben.

Wenn Amery dann meinte, daß die Zahl der Todesfälle zwischen dem 25. August und dem 25. Oktober, die auf Hungersnot zurückzuführen seien, allein in Kalkutta 8000 betrage und für die Außenbezirke „keine zuverlässigen Ziffern vorlägen“, so kann man sich ein Bild davon machen, wie die Lage angesichts der selbst von den Nordamerikanern gegeißelten britischen „Zahlenliebe“ in Wirklichkeit ist.

Der britische Indienminister berauschte sich abschließend in Worten, wie den — „armen Inden“ geholfen werde, und schloß wörtlich: „Ich muß jedoch sagen, daß die Hilfsaufgabe nicht so leicht ist, denn jedes Schiff, das zu diesem Verwendungszweck freigegeben wird, bedeutet eine Ablenkung von den Kriegsanstrengungen, und wir müssen alle — entgegen unserem Wunsch — die Bekämpfung der Hungersnot in Indien gegen unsere vordringliche Pflicht, den Krieg so rasch als möglich zu beenden, ausbalancieren.“

England balanciert also aus, während in Indien, wie ein Abgeordneter in der Aussprache erklärte, „die Kurve der Todesfälle jetzt über das Vorstellungsvermögen des

Unterhauses hinausgeht.“ Wenn ein anderer Abgeordneter von einer „haarsträubenden Gleichgültigkeit dem gewöhnlichen Volk gegenüber“ sprach, so traf er damit schon lange das Richtige. Er hätte nur noch sagen müssen, woraus diese haarsträubende Gleichgültigkeit gerade in Indien resultiert: aus dem brutalen britischen Wunsch, ein um seine Freiheit ringendes Volk mit der Waffe des Hungers weiter in Knechtschaft zu halten. Ob den Briten dies gelingen wird oder ob sie damit das gerade Gegenteil erreichen, wird die Zukunft erweisen.

Das große Sterben in Kalkutta

Genf, 9. November. „Ich bin mit dem Aufräumwagen durch die Straßen von Kalkutta gefahren“, so beginnt der erschütternde Bericht eines „United-Press“-Korrespondenten aus Kalkutta, der furchtbare Einzelheiten über die von England verschuldeten Hungersnot in Indien enthält.

„Dieser Wagen räumt mit den Menschen oder vielmehr mit ihren Überresten auf, nachdem die Hungersnot den letzten Funken eines zähen Lebenswillens aus ihren elenden Körpern ausgelöscht hat. Gestern waren es noch Menschen, heute sind sie „unbekannte“ Leichen, die wir aus der Gosse aufließen, wo sie gestorben sind. Morgen stehen sie als statistische Zahlen der Hungersnot in den Berichten der Polizeiwachen.“ Wir sammelten solche „unbekannten“ Inden im Basar-Viertel auf, wo heulende Kinder mit dick aufgetriebenen Bäuchen, die für das Schlussstadium des Verhungerns bezeichnend sind, den Lärm des Marktes noch vermehren.

Frauen griffen gierig nach wormstichigen überreifen Apfelsinen, die die Händler in den Rinnen

stein geworfen hatten. Manchmal war es so, daß ein glücklicher Käufer seine Apfelsinenschale wegwarf und daß dann die Mütter sich darum balgten und gegeneinander Flüche und Verwünschungen ausspielten. Längs der Straße sah ich viele Menschen liegen, die ihr Gesicht mit Lumpen oder Papier zugedeckt hatten. Sie sahen wie Tote aus, und wenn es nicht die Toten von morgen, aber sie waren jedenfalls auf der Hauptpolizeiwache noch nicht gemeldet.

Wie man mir sagt, versuchen mehr als 100.000 Obdachlose in dem Schmutz der Straßen von Kalkutta zu leben. Die Aufräumungstruppen machen täglich 30 bis 40 Streifen zur Sammlung der Leichen. Niemand weiß, wie groß die Verluste an Menschenleben draußen auf dem Lande sind.“

Kriegsrecht in ganz Indien

Bangkok, 9. November. Auf Einladung des Vizekönigs von Indien werden sich die Gouverneure sämtlicher elf indischen Provinzen in der dritten Novemberwoche zu einer Besprechung nach Neu-Delhi begeben, meldet Radio Delhi. In indischen Kreisen von Bangkok bemerkt man hierzu, daß im Vordergrund der anberaumten Besprechungen wahrscheinlich die politische Situation in Indien stehen wird, wie sie sich im Anschluß an die Kriegserklärung der provisorischen Regierung des Freien Indiens an England und Amerika entwickelt hat. Auf Grund der zunehmenden antibritischen Bewegung in allen Teilen Indiens wird erwartet, daß in der bevorstehenden Sitzung beschlossen werden wird, als Vorkehrungsmaßnahme das Kriegsrecht für sämtliche elf indischen Provinzen zu erklären.

Der Bombenterror gegen die Vatikanstadt

Größte Empörung über das Verbreden der Luftgangster — Große Zerstörungen

Unersetzbliche Kunstsätze verloren

Rom, 9. November. Bei dem Bombenüberfall der Anglo-Amerikaner auf den Sitz des Papstes hat, wie bereits gemeldet, die Mosaikwerkstatt durch einen Volltreffer die schwersten Schäden erlitten. Außerdem beträchtlichen Zerstörungen am Gebäude selbst sind mehrere vollendete Mosaiken, die zum Abtransport bereitlagen, vollkommen vernichtet worden. Sämtliche Fenster des Tribunalpalastes sind zerstört worden und auch das Palastgebäude selbst entging nicht erheblichen Beschädigungen. Die Schäden an der Peterskirche sind besonders umfangreich auf der Seite der Apsis.

Zerstörungen weist ebenso das moderne und gut ausgestattete Gebäude der Bahnstation auf, dessen Fensterscheiben herausgeschleudert wurden und das durch mehrere Bombensplitter getroffen wurde, die die Traversinplatten der Außenmauer durchbohrt haben. Das Gebäude des Gouvernorats ist neben der Mosaikwerkstatt am schwersten beschädigt. Besonders der linke Flügel, wo sich das Archiv, das Sekretariat und das Büro des Gouverneurs befinden, wurde ein Opfer des anglo-amerikanischen Piratenaktes. Sämtliche Möbel sind zerstört, die Akten und Dokumente zur Gänze vernichtet worden. Das Appartement Reale, das sich über den genannten Büroräumen befindet, hat ebenfalls schweren Schaden

erlitten. Zahlreiche Gegenstände der wertvollen Einrichtung, kunstlerische Kronleuchter und Bilder von unschätzbarem Wert sind von den Wänden heruntergerissen und zu einem unsymmetrischen Trümmerhäufen zusammengeworfen worden.

Kein Vertrauen des Papstes mehr

tc. Vatikan-Stadt, 9. November. Wie aus der nächsten Umgebung des Papstes bekannt wird, erklärt er, es sei ihm unbegreiflich, wie es so was nach all den Versicherungen, die ihm von Seiten Roosevelts und Churchills gemacht worden seien, möglich war. Entgegen den vergeblichen Ablehnungsversuchen der Briten und Nordamerikaner diesen Terrorangriff auf den Vatikan unternommen zu haben, haben die amtlichen Untersuchungen bereits den einwandfreien Beweis dafür erbracht, daß ein britisches Flugzeug die Bombe auf den Vatikan abgeworfen hat. Die Untersuchungen über den Umfang der Katastrophe haben bereits ergeben, daß die verursachten Schäden viel größer sind, als man zunächst annehmen geneigt war. Nach den bisherigen Feststellungen beläuft sich bereits jetzt der angerichtete Schaden auf viele Millionen Lire.

„Osservatore Romano“ zum Terrorüberfall

Rom, 9. November. Der vatikan-amtliche „Osservatore Romano“ nimmt eindeutig zu dem ruchlosen Terrorüberfall der Anglo-Amerikaner Stellung und gibt in beredten Worten der Empörung Ausdruck, die sich angesichts dieses brutalen Provokationsaktes der ganzen zivilisierten Welt bemächtigt hat. Schon die Schilderungen des „Osservatore Romano“ über die Einzelheiten des anglo-amerikanischen Bombardements lassen keinen Zweifel, daß der Bombenüberfall ein planmäßig angelegtes Attentat auf den Sitz des Papstes und die Kulturschätze der Vatikan-Stadt darstellt. Die Bomben stießen auf eine Linie, die vom alten astronomischen Observatorium zur Eisenbahnstation führt.

„Ein Volltreffer traf“, so heißt es in der Mitteilung wörtlich, „mit schweren Folgen das Mosaiklaboratorium, dessen Dach trotz seiner Dicke durchbrochen worden ist. Große Schäden sind durch außerordentlich starken Luftdruck im Palast des Gouvernementes angerichtet worden sowie in allen anderen Gebäuden, die auf dem Platz von Santa

»Und Ihr habt doch gesiegt! Das Mahnmal für die Opfer des 9. November 1923 an der Feldherrnhalle in München.

In vendar ste zmagali! Spomenik pri Feldherrnhalle za žrtve z dne 9. novembra 1923. (Atlantic, M.)

Marta stehen.“ Das offizielle Organ meldet ferner, daß unter den Schäden an der Peters-Basilika u. a. auch die Zerstörung eines Fensters von Bernini festgestellt wurde, und nur die zufällig halb geöffneten Fenster der Kuppel seien heil geblieben. Die Peters-Basilika sei Samstag geschlossen worden. Der Eindruck des Vorfallenen“, so fährt die Stellungnahme fort, „ist in Rom ein sehr tiefer. Während des ganzen Vormittags haben sich zahlreiche Menschen in die Nähe des Vatikans begeben und mit aufrichtiger Teilnahme den traurigen Zwischenfall besprochen.“

Die Empörung der Bevölkerung, die die Stätten des anglo-amerikanischen Terrorüberfalles umlagerte, drückte sich in Kundgebungen für die Person des Papstes aus, der, wie „Osservatore Romano“ berichtet, die Kundgebungen am Fenster seiner Bibliothek entgegennahm und für die Anteilnahme der Bevölkerung an den durch den anglo-amerikanischen Gewaltakt verursachten Zerstörungen heiliger Kulturgüter dankte.

Der „Osservatore Romano“ schließt mit der Feststellung: „Wir geben unserem lebhaftesten Bedauern für diese Verletzung des Staates der Vatikan-Stadt Ausdruck, dessen Neutralität, von allen anerkannt, die universelle väterliche Mission des Papstes und so wertvolle Schätze der Religion und der Kunst beschützt.“

Edlt plutokratische Methoden

Stockholm, 9. November. Während in Deutschland jeder Wehrmachtangehöriger nach dem Kriege auf seinen alten Arbeitsplatz zurückkehren kann, und zwar auf Grund gesetzlicher Bestimmungen, kennt man in England derartige Maßnahmen nicht. Gegenüber ist auf Grund ihrer plutokratischen Einstellung ist es in Großbritannien usus geworden, daß Arbeitgeber ihnen im Felde stehenden Betriebsangehörigen mitteilen, diese könnten nicht damit rechnen, noch dem Kriege wieder bei ihnen eingestellt zu werden.

Beginnende Erniedrigung in England

Stockholm, 9. November. Je sorgfältiger die englische Öffentlichkeit das Kommuniqué der Moskauer Konferenz prüft und je nüchterner sie seinen Inhalt mit den britischen Wünschen und Garantien vergleicht, um so enttäuschter ist sie über das Ergebnis, um so mehr als Churchill allen diesbezüglichen Fragen im Unterhaus hartnäckig auswich. Im Nachklang von Moskau erscheint die Stellung Englands besonders konservativen Kreisen denkbare schwierig und unerfreulich, da man erkennt, daß die militärische und diplomatische Initiative Englands gänzlich auf die Sowjetunion übergegangen ist, die sie planmäßig zur Durchsetzung ihrer territorialen Forderungen und imperialistischen Kriegsziele benutzt.

Die fünf Punkte zur Errichtung Großostasiens

Feierlicher Abschluß des Kongresses Großostasiens mit gemeinsamer Erklärung

Tokio, 9. November. Bereits am Samstag nachmittag, also nach knapp zweitägiger Dauer, fand der Kongress der Staaten Großostasiens mit der feierlichen gemeinsamen Erklärung seinen Abschluß.

Diese von den Repräsentanten aller am Kongress vertretenen Nationen einstimmig angenommene Erklärung lautet: „Für die Errichtung des Weltfriedens gilt als Grundprinzip, daß jede Nation auf der Welt ihren eigenen Raum besitzt und am gemeinsamen Wohlstand durch gegenseitige Hilfe und Unterstützung teilhat. Die Vereinigten Staaten von Amerika und das englische Reich haben, indem sie nur ihren eigenen Wohlstand zu fördern suchten, andere Nationen und Völker unterdrückt. Vor allem in Ostasien haben sie sich unersättlicher Angriffsgeist und Ausbeutung schuldig gemacht und haben versucht, ihren grenzenlosen Ehrgeiz, die Bevölkerung des gesamten Gebietes zu Sklaven zu machen, zu verwirklichen. Schließlich sind sie zu einer ernsten Bedrohung der Sicherheit Ostasiens geworden.“

Hier liegt der Grund des gegenwärtigen Krieges. Die Länder Großostasiens, vom Wunsch beseelt, zum Weltfrieden beizutragen, verpflichteten sich, zur Durchführung des Großostasienkrieges zusammenzuarbeiten, ihr Gebiet von dem Joch der britisch-amerikanischen Unterdrückung zu befreien, ihre eigene Existenz und Verteidigung sicherzustellen und weiterhin auf Grund der folgenden fünf Prinzipien zu der Errichtung Großostasiens beizutragen:

1. Die Länder Großostasiens werden nach dem Grundsatz der gegenseitigen Hilfe und Zusammenarbeit die Sicherheit und die Stetigkeit ihrer Gebiete sicherstellen und werden eine Ordnung gemeinsamen Wohlstandes und Wohlergehens nach den Grundsätzen der Gerechtigkeit errichten.

2. Die Länder Großostasiens werden die brüderlichen Beziehungen unter den Nationen in diesem Gebiet sicherstellen durch Achtung vor der Souveränität und Unabhängigkeit der anderen und durch die Ausübung gegenseitiger Hilfe und Freundschaft.

3. Die Länder Großostasiens werden die Kultur und Zivilisation von Großostasien dadurch verstärken, daß sie die Überlieferungen der einzelnen Völker achten und die schöpferischen Kräfte jeder Rasse weiterentwickeln.

Zwei USA-Flugzeugträger und vier Kreuzer von Japanern versenkt

Ein neuer glänzender Sieg der japanischen Luftwaffe und Marine — 55 USA-Kriegsschiffe in einer Woche vernichtet

Berlin, 9. November. Nachdem das Kaiserlich japanische Hauptquartier erst am Freitag von beachtlichen Erfolgen berichten konnte, die die japanische Luftwaffe und Marine bei Bougainville im Kampf gegen die Amerikaner erzielen konnten, wurde in Tokio am Samstag durch Sondermeldung ein neuer glänzender Sieg bekannt, den die japanische Marineluftwaffe im gleichen Kampfgebiet errang. Südlich von Bougainville griffen japanische Torpedoflugzeuge den gesamten Flottenverband von elf Schiffen an und versenkten aus ihm zwei Flugzeugträger und vier Kreuzer.

Zu dieser Sondermeldung wurden folgende Einzelheiten mitgeteilt: Am Freitag entdeckten japanische Aufklärungsflugzeuge einen amerikanischen Verband von elf Einheiten der Kurs auf Bougainville hielt. Von Rabaul, dem japanischen Hauptstützpunkt auf Neupommern, stiegen sofort 14 Torpedoflugzeuge auf, die am Freitagabend eine halbe Stunde nach Sonnenuntergang den Standort des Feindes erreichten. Sie setzten sofort zum Angriff an. Ein großer moderner Flugzeugträger vom Typ der Island-Klasse wurde von Torpedos getroffen und durch eine schwere Explosion zerstört innerhalb von zwei Minuten. Der zweite Flugzeugträger ein Schiff mittlerer Größe geriet nach Torpedotreffer in Brand und versank schließlich ebenfalls. Die fünf Schiffe die nach dem Untergang der Flugzeugträger und der Kreuzer entkommen konnten waren kleinere Einheiten. Die Japaner verloren bei dieser durchschlagenden Operation lediglich drei ihrer Torpedoflugzeuge.

Aus amerikanischer Quelle liegt bisher keinerlei

Schlagkraft im Südpazifik nach wie vor groß ist und daß die Japaner nicht daran denken, ihre dortigen Stellungen kampflos preiszugeben.

* 55 Kriegsschiffe in einer Woche

Tokio, 9. November. Durch den neuesten Erfolg der japanischen Luftwaffe am Freitagabend sind in den See- und Luftschlachten im Gebiet der Salomonen vom 31. Oktober bis zum 5. November dem Feind die folgenden Verluste zugefügt worden:

Sofort versenkt und sofort gesunken: 1 Flugzeugträger großen Typs, 1 Kreuzer großen Typs, 2 Zerstörer großen Typs und 2 Transporter großen Typs.

Versenkt: 1 mittlerer Flugzeugträger, 4 große Kreuzer, 1 mittlerer Kreuzer, 3 Kreuzer, die vielleicht auch größere Zerstörer sein könnten, über 40 Landungsboote.

Schwer beschädigt: 2 oder 3 große Kreuzer, 1 Kreuzer oder Zerstörer und 2 große Transporter.

Außer diesem Totalverlust von 55 Kriegsschiffen und Landungsbooten, die versenkt wurden, und 5 oder 6 Kriegsschiffen und Transportern, die schwer beschädigt wurden, wurde noch 1 feindlicher Zerstörer in Brand gesetzt. Ferner wurden 250 Flugzeuge abgeschossen.

Die japanischen Verluste haben betragen: 1 Zerstörer gesunken, 1 Kreuzer leicht beschädigt. 33 Flugzeuge sind noch nicht zurückgekehrt.

Lautlos brach der Greis zusammen / Schicksale in dem Isolator von Buchara Ein Augenzeuge berichtet von seinen Erlebnissen

Um Einfälle ist Stalin nie verlegen gewesen. Trat er noch vor nicht allzulanger Zeit als überzeugtester Internationalist, fanatischer Gottesfeind und glühender Hasser der Demokratie auf, so hat er es augenblicklich für gut befunden, sich als Nationalist, Demokratfreund und Förderer der Religionen zu tarnen. Nur ein Einfältiger und Tor kann glauben, daß diese Maskerade echt sei. Jeder einsichtige Mensch aber, der über etwas Urteilstatkraft verfügt, weiß, daß hinter der Maske des Biedermanns die teuflische Fratze des Bolschewismus lautet, aus der Tod, Vernichtung, Mord und Sklaverei spricht. Wäre es nicht so traurig, so müßte man wirklich darüber lachen, daß der ärgste Kirchenfeind sich plötzlich ein christliches Minneltchen umgehängt hat. Eine größere und beßtere Ironie kann es wirklich nicht geben. Hinter den Kulissen allerdings sieht es nicht anders aus als früher. Hiervorn liegen zahlreiche Berichte und Schicksale vor, die nicht liegen können. Auch unser Mitarbeiter A. Falkenhast, der vor dem Krieg einige Zeit in Rußland lebte, hat den Bolschewismus in seinem wahren Wesen kennengelernt. Was er in einer siebenmonatigen Haft in einem GPU-Gefängnis erlebte, schildert unser nachfolgender Bericht, der über das grausame Schicksal von Geistlichen aussagt.

Mitten in der ehemaligen Residenzstadt des Emirs von Buchara ragt ein fünfstöckiges Gebäude hervor. Jeder Sartan kennt es. Es ist der Schrecken von Turkistan: das GPU-Gefängnis, der Alp der Bevölkerung.

Das erste, was die Sowjetregierung im blutig eroberten Buchara errichtete, war selbstverständlich die Tscheka. Sie wählte für ihre grausame und blutige Tätigkeit zunächst den riesigen Prachtbaum des Emirs. Hier waren genug Kellerräume vorhanden, in denen man ungestört die Opfer des Judenkommunismus morden und niederschießen konnte.

Der erste Sturm der bolschewistischen Revolution legte sich. Die Tscheka mußte sich den neuen, »humanitären« Verhältnissen, die dem Auslande gegenüber vorgetäuscht wurden, anpassen. Daher wurde auch das kleine Schild: »Hier befindet sich die Außergewöhnliche Kommission zur Bekämpfung der Gegenrevolution, Spekulation und des Banditentums (Tscheka), bald gewechselt. An seine Stelle kam eine neue, noch kürzere Anschrift: »Staatliche Politische Verwaltung (GPU).«

Das Haus aus Stahl und Beton

Doch der Palast des Emirs konnte natürlich für die Zwecke der GPU nicht umgebaut werden; ein neues Gebäude kostet auch nicht viel mehr, kann aber dagegen allen modernen Anforderungen an ein Gefängnis entsprechen. Und so wurde aus Stahl und Beton ein modernes, schlichtes, hohes Gebäude errichtet mit unterirdischen Räumen und Kellern, hellen großen Geschäftszimmern für die Untersuchungsrichter und halbdunklen, engen Zellen für die Gefangenen.

Das riesige Gebäude ragte wie ein Wolkenkratzer inmitten der niedrigen einstöckigen Lehmbauten der Sarten empor.

Der Isolator von Buchara übertraf alle

Obwohl in dem mächtigen Gebiet des Turkestan mehrere andere GPU-Gefängnisse waren, die sich ebenfalls keinen guten Rufes erfreuten, übertraf doch der Isolator von Buchara alle übrigen in bezug auf sein unmenschlich-grausames Regime, die Zugelosigkeit der Gefängnisaufseher und den sadistisch-brutalen Kommandanten.

Das Gebäude war im Viereck erbaut. Die Zellen gingen in die inneren Höfe, deren es einige gab, hinaus. In den Kellerzellen saßen die Geistlichen, orthodoxe Popen, mohammedanische Muhammadien in ihren weißen Gewändern und Turbanen, katholische Geistliche, lutherische Pastoren, Mönche und Nonnen. Letztere separat. Nur jüdische Rabbiner sieht man nicht. Doch das ist leicht erklärlieblich, denn sämtliche Obrigkeit in der Sowjetunion besteht vorwiegend aus Juden, die trotz ihrem Internationalismus doch ihre Glaubensgenossen nicht so leicht in die Klauen der GPU-Henker übergeben.

In den Kellern: die Geistlichen

Die allgemeine Parole lautet: Kampf der Religion. Als Hauptbeweis figurierte der abgedroschene Satz: »Religion ist Opium für das

Volk; man bekam ihn überall auf unzähligen Plakaten zu lesen.

Aus meiner Zelle, die sich im zweiten Stock befand, konnte ich die mir gegenüberliegenden Zellen sehr gut betrachten. Auch waren die Kellerzellen gut sichtbar. Dort wie gesagt, befanden sich die verschiedenen Geistlichen.

Die kleinen Fenster, ohne Rahmen, aber mit starken Eisenstangen vergittert, waren gleich der Erde, so daß man die aschbeleichen Gesichter sehen konnte. Sämtliche Kellerzellen waren für mehrere Häftlinge eingerichtet. Die Einzelzellen befanden sich im zweiten und fünften Stock.

In den Kellerzellen war es halbdunkel. Da sie ziemlich in die Erde hineingingen, schien die Sonne nicht hinein. An den mageren blassen Gesichtern und den eingefallenen Augen kann man mit Bestimmtheit erkennen, daß die Unglücklichen schon viele Monate, wenn nicht Jahre in Haft waren. Es war unzweifelhaft, daß die Lungentuberkulose hier zu Hause war und es leicht hatte, ihre zerstörende Arbeit am menschlichen geschwächten Organismus auszuführen.

Abgekämpft und ohne Wäsche

Die einst glattrasierten katholischen Priester hatten lange Haare und Bärte bekommen, so daß sie nur die Tracht von ihren orthodoxen und lutherischen Leidensgenossen unterschied. Die Trachten und Kleider waren zerrißt und abgelumpt. Von Wäsche war keine Spur zu sehen. Als Regel wurden alle Häftlinge jeden zweiten Tag für zehn Minuten in dem Hof spazierengeführt. Doch niemals sah ich, daß den Märtyrern der Religion auch nur ein einziges Mal die Gelegenheit gegeben wurde, frische Luft zu atmen!

Sie waren wie lebend in ihren Kellern eingemauert!

Alle Häftlinge wurden einmal im Monat in die Badestube geführt, wo man sich, wenn auch ohne Seife, doch mit heißem Wasser und etwas feinem Sand waschen konnte. Im Laufe von sieben Monaten, die ich in diesem Schreckenskonsort verbrachte, konnte ich nicht feststellen, daß die Geistlichen zum Baden geführt wurden. Die Bedauernswerten wurden dem Schmutz und dem unzähligen Ungeziefer preisgegeben!

Sich an das Fenstergitter festklammernd, konnten die Unglücklichen nur für wenige Augenblicke den Hof überblicken. Länger sich an dem hochliegenden Fenstergitter zu halten, erlaubten ihnen ihre völlig erschöpften Kräfte nicht. Der Hohn der Tschekisten über die Unglücklichen, besonders über die Geistlichen, spottet jeder Beschreibung. Wie überall, so auch hier, gingen die Vorgesetzten mit ihrem Beispiel voran.

Niemals werde ich folgendes Bild vergessen. Ich stand an meinem Fenster und beobach-

tete aus langer Weile die Reihen der Fenster. Da, gerade gegenüber meiner Zelle, ging die Tür auf. Drei GPU-Leute betraten die Zelle, die dank dem Sonnenstrahl gut erleuchtet war, so konnte ich alle Einzelheiten des kommenden Dramas sehen.

Es wird wohl der Untersuchungsrichter mit zwei Gefängnisaufsehern gewesen sein. In der Zelle saß seit längerer Zeit ein alter russischer Priester. Seine kleine imagere Gestalt, die schneeweissen Haare und der lange weiße Bart gaben ihm das Aussehen eines 90jährigen. Der Greis schlief auf dem Boden, denn die Zelle war ganz leer. Nicht einmal eine Pritsche oder ein Schemel war vorhanden.

Lautlos brach der Greis zusammen

Es war augenscheinlich, daß der alte Geistliche nicht hörte, wie die GPU-Leute die Zelle betrat. Er fuhr fort zu schlafen. Da kam der Untersuchungsrichter zum Schlafenden und versetzte ihm einen mächtigen Schlag mit dem Stiel ins Gesicht. Der Greis fuhr zusammen und erhob sich mühsam; ich konnte sehen, wie das Blut von seinem Gesicht floß.

Der Untersuchungsrichter schien ihn etwas zu fragen, denn der Geistliche schlitze verneinend mit dem Kopf. Aber auch schon in demselben Augenblick erhielt er einen neuen Schlag mit der Faust ins Gesicht, der ihn zu Boden warf.

Dann sah ich, wie die beiden GPU-Wärter den Greis unter die Arme nahmen und ihn an die Wand anlehnten. Wiederum schien der Jude etwas zu fragen, und wieder schüttelte der Greis verneinend sein greises Haupt. Zum drittenmal erhob sich die Hand des Henkers über den Unglücklichen, aber diesmal war der Schlag mit dem schweren Kolben des Dienstrevolvers ausgeführt.

Lautlos brach der Greis zusammen, um nie wieder aufzustehen. Die Henker ließen ihr Opfer auf dem Fußboden liegen und verließen die Zelle.

Am nächsten Morgen war die Zelle leer.

Wußten Sie schon ...

... daß etwa 95 v. H. aller Schlachtungen in New York auf dem grausamen und tierquälischen Wege der Schächtung erfolgen?

... daß manche Schimpfwörter wie »Bauchdienner«, »Entenklempner«, »Hemdenlecker« oder »Witfrauendienst«, die vor 100 Jahren in Deutschland noch allgemein üblich waren, heute völlig ausgestorben sind?

... daß die Technik des Bootsbauens bei den sogenannten Einbäumen im Salzkammergut heute noch dieselbe ist wie zur Zeit der Pfahlbauten vor 5000 Jahren?

... daß man neuerdings einen »Tauschreiber« entwickelt hat, durch den die während einer Nacht gefallene Taumenge am nächsten Morgen genau festgestellt werden kann?

... daß Mäuse ausgesprochen eitle Tiere sind? Setzt man sie vor einen Spiegel und überläßt sie dort sich selbst, so beginnen sie alsbald sich hin und her zu wiegen, um schließlich regelrecht zu tanzen.

... daß der Schöpfer des »klassischen« Bilderbuches vom Struwwelpeter der Frankfurter Kinderarzt Heinrich Hoffmann war?

... daß Friedrich der Große stets ein Heftchen bei sich trug, in dem die Namen seiner sämtlichen Offiziere bis zum jüngsten Fähnrich herab verzeichnet waren?

Ein wildes Trompeten, das näher kommt, läßt mich den Kopf heben, da wirft mich jäher Schreck wieder zu Boden. Von der Manege her setzen sich die grauen Kolosse, geführt von dem Leitelefanten »Tarka«, in Bewegung. Vergebens bemüht sich der Dompteur und der Mahut — der indische Elefantenwärter — die durch die Panik der Menschen noch wilder gewordenen Tiere aufzuhalten.

Zwölf graue Kolosse werden in der nächsten Sekunde an mir vorüberstampfen, höchstens eine Handbreit von mir entfernt. Ich will rückwärts kriechen, lieber draußen im Orkan umkommen, als hier unter achtundvierzig riesigen Beinsäulen. Da — hinter mir ein Krachen und Splintern, die Zeltstangen sind eingebrochen, die regenschwere Zeltdecke ist eingestürzt, — ich liege darunter, ohne mich auch nur einen Zentimeter röhren zu können.

Mit einemmal durchzuckt mich ein entsetzlicher Gedanke. Dhanaji, der indische Elefantenwärter, der den Leitelefanten »Tarka« führt und dem die anderen Kolosse unbedingt folgen wohin er auch tritt, ist schwer mit mir verfeindet. Ich hatte bei unserem Direktor die Entlassung dieses Mannes zum Ersten des kommenden Monats bewirkt, da er verschiedentlich seinen Dienst im angetrunkenen Zustand versehen hatte, überhaupt die Tiere nicht mit der nötigen Sorgfalt, ja oft brutal behandelte. Dhanaji braucht jetzt nur dem Elefanten einen Wink zu geben — und er wird mich zerstreuen wie eine Fliege. Kein Mensch würde dem Inder jemals eine Schuld nachweisen können.

Der neue Schreck läßt mich nach den Anstrengungen und Aufregungen fast ohnmächtig werden. Ich lasse den Kopf sinken und liege apathisch auf dem Boden. Immer näher höre ich die Tiere stampfen trotz dem Höllenlärm von Pampero, Wolkenbruch, Pferdegeschrei und Löwengebrüll.

Vor meinen halbgeschlossenen Lidern flackert ein Licht auf, — ein weißes Oval, in dem ein goldbrauner Ring um einen dunklen

Unser SCHATZKÄSTLEIN

Friedrich von Logau:

Deutsche Reimsprüche

BUCHER

Die Werke kluger Sinnen
hat nie vertilgen können
der Zeiten starke Flucht,
wie viel sie sonst vermocht.
Auf Stahl und Stein zu bauen,
darf keiner sicher trauen;
sie nehmen eher Bruch
als ein gelehrtes Buch.

DIE DEUTSCHE SPRACHE

Kann die deutsche Sprache schnauben,
schnarchen, poltern, donnern, krachen,
kann sie doch auch spielen, scherzen,
liebeln, güteln, kürmeln, lachen.

DAS SCHWERT

Ohn Ursach sollen wir nie zicken unren
Degen;
ohn Ehre sollen wir ihn drauf nie niederlegen.

NICHT ZU MUTIG,

NICHT ZU FURCHTSAM
Noch frech wagen,
noch weich zagen.
hat jemals gar viel Nutz getragen;
wohl bedacht,
frisch verbracht
hat oft gewonnen Spiel gemacht.

GUTER ANFANG

Selten ist wohl ausgegangen,
was nicht wohl war angefangen.

SICH SELBST BESIEGEN

Sich selbselsten überwinden ist der
allerischwerste Krieg,
sich selbselsten überwinden ist der
aller schönste Sieg.

EIN EHREGEIZIGER

Wer viel Amter will genießen,
muß in sich viel Gaben wissen
oder muß auf Vorteil gehen
oder muß sie nicht verstehen.

NAMEN OHNE SACHE

Was hat doch wohl für Starke
ein Glauben ohne Werke?
wozu sind doch die Titel,
bei welchen keine Mittel?

LOB-SUCHT

Der um Lobes willen tut
das, was läblich ist und gut,
tut ihm selbsten, was er tut,
tut es nicht, dieweil es gut.

BEREDSAMKEIT

Ein beredter Mund
hat oft viel gekannt,
manchmal zum Verrichten,
manchmal zum Vernichten.

DER ÄRZTE GLÜCK

Ein Arzt ist gar ein glücklich Mann.
Was er Berühmtes hat getan,
das kann die Zeit selbst sagen an;
sein Irrtum wird nicht viel gezählt;
denn wo er etwa hat gefehlet,
denn wo er etwa hat gefehlet,
das wird in Erde tief verhöhlet.

Kern glimmt — das Auge des Inders — drohend, riesengroß starrt es mich an. Ich sehe, wie er den Haken, der zum Lenken des Leitertiers benutzt wird, faßt und mit ihm nach dem Rüssel »Tarkas«, dem empfindlichsten Körperpart der Elefanten, stößt.

Was nun folgt, geschieht schneller, als es sich erzählen läßt. Ein infernalischer Trompetenstoß, »Tarka« stemmt sich, nur Zentimeter von mir entfernt, mit aller Kraft auf seine Beine und weicht und wankt nicht mehr. Dadurch kommen die ihm folgenden Tiere gleichfalls zum Stehen. Im nächsten Augenblick fliegt ein lebendiges Bündel über seinen Rücken, mitten zwischen die nachfolgenden Dickhäuter, die gleichfalls ein zorniges Trompeten aussößen. Dann setzt »Tarka« seinen Weg fort, mich vorsichtig umgehend und seine mächtigen Säulen bedächtig hebend. Elf Elefanten machen es ihm mit gleicher Sorgfalt nach. Als man mich nach dem viertelstündigen Höllenspuk unter den Trümern, außer einigen Hautabschürungen, unverstört hervorzog, war der Pampero vorüber. Barbosa führte die Bergungsarbeiten, — wenige Schritte von mir stießen sie auf eine unkenntliche Masse, die nur noch durch die Kleidung zu identifizieren war — er war Dhanaji, der Inder.

Känguru mit der Tusche

Mrs. Daisy Shepherd war mit einem zahmen weiblichen Känguru, das sie an einer kurzen Leine führte, in verschiedenen Läden erschienen, wo sie, wenn es ans Bezahlen ging, dem Beutel des Känguruhs eine Handtasche hervorholte. Dieser Tatbestand zeigte die Folge, daß Mrs. Daisy Shepherd sich vor einem Gericht in Sidney wegen Tierquälerei zu verantworten hatte. Aber Mrs. Daisy konnte den Beweis erbringen, daß dem Känguru das Transportieren ihres Handtäschchens keinerlei Unannehmlichkeiten bereite, und so stehen der von Mrs. Daisy Shepherd lancierten Känguru-Handtäschchen-Tragtier-Mode keine Hindernisse mehr im Wege.

Von Rudolf Schwaneke

Gedärme und Eingeweide wie von einem gigantischen Ansauger, der alles an sich zieht, aus unserem Körper gerissen werden sollten. Im nächsten Augenblick kam die Gegenbewegung: ein Sturmstoß, der uns platt auf den Boden warf, die Eukalyptusbäume wie Streichhölzer brach und aus dem Wasser haushohe Schlammsäulen trieb. Nur die 26 Meter hohen Stahlmasten des Zirkuszeltes standen noch.

Ein furchterliches Empfinden ohnmächtiger Hilflosigkeit bemächtigte sich meiner, zumal ich nicht wußte, wo Barbosa geblieben war. Wenn ich hier draußen liegen blieb, überlegte ich, würde ich erschlagen. Ich mußte versuchen, in die Zeltstadt zu kommen, in einen der schwersten Wagen. Ich kroch auf allen Vieren weiter. Das Schrecklichste war immer wieder das Atemholen, das unheimliche Ansaugen des Sturmes, das entsetzliche Gefühl, von einer unbekannten elementaren Urgewalt aufgesogen und ins Nichts verschluckt zu werden.

Nach Minuten, die mir eine Ewigkeit schienen, hatte ich endlich das Zelt erreicht, auf das ich zugekrochen war. Ich hob die Leinwand hoch und schob mich darunter. Es war der Gang von der Manege zu den Ställen.

Alle Zeltstützen und Pfähle wankten, die Pferde in den angrenzenden Ställen rissen an ihren Leinen, die Löwen und Tiger brüllten und sprangen gegen die Eisenstäbe ihrer Käfige, aus der Manege drang das Trompeten der Elefanten.

Ein Wolkenbruch stürzte jetzt herab und drohte, die Zeltdecke einzuschlagen, während der Orkan an dem nur noch lose im Erdboden stehenden Gestänge drehte. Ich vermochte vor Erschöpfung nicht mehr mich aufzurichten und kroch den Gang entlang den Ställen und Wagen zu. In dieser Nacht des Grauens bekam ich meine ersten weißen Haare.

„Pampero! Wirbelsturm!“ riefen wir uns gleichzeitig zu. Mehr konnten wir nicht

Srditi boji na Krimu

Podmornice so potopile štiri rušilce in 29.000 brt - Vatikan bombardiran

Oberkommando der Wehrmacht je dne 6. novembra objavilo:

Na Krimu so nemško-romunske čete v srditih bojih krvavo odbile napade Sovjetov iz njihovih po izkrcanju napravljenih mostič na obeh straneh Kerča in protimorski ožini pri Perekopu. Ob spodnjem Dnjepru smo zavrnili več sovražnih sunkov na mostiča pri Chersonu in Nikopolu.

V velikem loku Dnjepru je sovražnik pri več močnejših napadih dosegel le nekaj krajevnih vodorov, ki smo jih zajezili ali s protisunkom odpravili. Z lastnim nasprotnim napadom smo vzliči srditemu sovražnemu odporu pridobili sveta južno od Dnje-petrovska.

Med Kremenčugom in Kijevom so naše čete vrgle Sovjete iz nekaterih otokov na Dnjepru in odbile ponovne sovražne napade v ovinku Dnjepru jugovzhodno od Kijeva. V teh bojih je uničila 44-Panzergradiersdivision »Das Reich« od začetka tega leta 2000. sovražni oklopnjak.

Severno od Kijeva so Sovjeti vrgli v boj na novo pripeljane sile. Da preprečimo preteč prodor, smo vzeli naše žilavo in zagrizeno bojujoče se čete nazaj na položaje, ki ležejo dalje proti zahodu. Pri tem smo umaknili naše čete iz delov mesta Kijeva, ki leže že več tednov v bojni črti.

Na bojišču pri Velikijem Lukiju smo z učinkovito podporo zračnega orožja zavrnili močne sovražne napade južno in zapadno od Nevla. V nepreglednem gozdnem in močvirnem svetu jugozapadno od Nevla so v teku boji s sovražnimi bojnimi skupinami, ki so sunile naprej.

Od ostale vzhodne fronte poročajo samo še o brezuspešnih krajevnih napadih Sovjetov južno od Ladoškega jezera.

Od 3. do 5. novembra je zračno orožje uničilo na vzhodni fronti 140 sovjetskih letal; mi pogrešamo, šest lastnih letal.

V težkih bojih jugovzhodno od Kremenčuga je rheinsko-westfalska 106. pehotna divizija, ki jo vodi Generalleutnant Forst, z odlično držo preprečila vse sovražnikove predorne poskuse in pri obrambi dosegla posebne uspehe.

V Južni Italiji stalno narašča sila težkih bojov po Volturnu. Pri svojih napadih na naše višinske položaje imajo Britanci in Severnoamerikanci neprestano težke krvave zgube. Nek naprej porinjen, začasno po sovražniku obkoljen bojni odred je v teku noči razbil obkroževalni obroč in se prebil nazaj do naših glavnih sil. Južno od Istonija je sovražnik tudi včeraj zopet brez uspeha napadel z močnimi silami.

Močan odred težkih nemških bojnih letal je ponoči napadel sovražnikove ladiske

cilje in razkladanja v pristanišču Neaplja. Po začasnih poročilih je potopil eno trgovsko ladjo in težko poškodoval devet drugih.

Sovražni letalci so včeraj zvečer napadli vatikansko mesto v Rimu. Bombni zadetki so povzročili razdejanja v po vsem svetu sloveči delavnički mozaikov in škode na palati guvernerja.

Skupine sovražnih letalcev so vdrle 5. novembra v opoldanskih urah v Severno Nemčijo in odvrgle na več krajih razstrelne in zažigalne bombe, po katerih so nastale zgube med prebivalstvom in nekaj škod, zlasti v mestih Essen, Gelsenkirchen in

Münster. Po dosedanjih ugotovitvah smo sestrelili 19 sovražnih letal.

V pretekli noči je izvršilo majhno število britanskih bombnikov vznemirjevalne napade na zapadno in severno ozemlje Reicha.

Nemška letala so v noči na 6. november znova napadla cilje v prostoru Londona.

Brzi čolni so v noči na 5. november znotra napadli konvojski promet ob angleški vzhodni obali in torpedirali tri ladje s skupno 9000 brt. Zaradi močne obrambe, ki se je takoj začela, niso mogli opazovati, ali so se pogrenzile, kar je pa zelo verjetno.

Na severnem in srednjem Atlantskem morju so nemške podmornice v boju proti sovražnim konvojem potopile štiri rušilce, eno korveto in pet ladij s skupno 29.500 brt. Torpedirale so še eno drugo ladjo in eno stražno ladjo.

Težki boji pri Kerču in Kijevu

Brezuspešni sovjetski napadi na mostiča ob spod. Dnjepru - Silni boji v Italiji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 5. novembra objavilo:

Ob obeh straneh Kerča še trajajo hudi boji okrog mostiča po sovražnem izkrcaju. Vojna mornarica je tam potopila en sovražni topniški čoln in več ladij za izkrcajanje. Pri brezuspešnih sovražnih napadih proti severnem dohodom na polotok Krim smo včeraj zopet odstrelili večje število sovjetskih oklopnjakov. Pri uspešnem nasprotnem napadu se je s posebno hrabrostjo odlikovala zlasti neka stotinja romunskih oklopnjakov.

Ob spodnjem Dnjepru so Sovjeti zmanjšali naša mostiča. Slabejše sile, ki so prekoračile reko, so bile uničene. V velikem loku Dnjepru so ob žilavem odporu naših čet spodeli močni sovražni prodorni napadi južno in jugozahodno od Dnje-petrovska. Lastni nasprotni napadi so sovražnika, ki je začasno vdrli, vrgli zopet nazaj. Pri tem smo odstrelili v enem odseku 23 izmed napadajočih 40 sovjetskih oklopnjakov. Pri Kijevu in severno od njega so Sovjeti nadaljevali svoje po oklopnjakih podprtne napade in dosegli nekaj vodorov. Tam so še v teku težki boji. Tudi v nepreglednem svetu jugozapadno od Velikijega Lukija so trajali silni boji, pri katerih smo uničili 32 sovjetskih oklopnjakov.

Odredi lovskih in rušilnih letalcev so na fronti ob Ledenem morju preprečili po sovražnih letalcih poskušane napade na nek nemški oskrbovalni konvoj. V zračnih bojih in po protiletalskem topništvu vojske smo brez lastnih zgub sestrelili 16 sovjetskih letal.

Na južnoitalijanski fronti so se začeli silni boji z več sovražnimi divizijami, ki so prešle v napad na obeh straneh Volturna. V vzhodnem odseku je imel sovražnik pri svojih novih brezuspešnih napadih občutne zgube. Južno od Istonija so še v teku boji.

Naša obrežna obramba je preprečila sovražnikove poskuse izkrcajanja v prostoru pri Istoniju in Pescari in pri tem potopila en sovražni brzi čoln.

Slabejše skupine britanskih bombnikov so v pretekli noči priletele nad dansko obrežje ter nad Zapadno Nemčijo in z odvzetenimi bombami povzročile nekaj škod na poslopijih. Devet bombnikov smo sestrelili.

Nemška bojna letala so v noči na 5. november napadla cilje v območju Londona.

Nedić je prevzel vrhovno poveljstvo

Belgrad, 9. novembra. Srbski ministrski predsednik general Nedić je prevzel vrhovno poveljstvo nad vsemi formacijami protostoljice v Srbiji. Nedić se je odločil, da brezobzirno in z vsemi silami vodi boj proti komunizmu. Kontingent srbskih protostoljcev se bo v kratkem številčno ojačil.

Velikoaziska konferenca v Tokiu

Tokio, 9. novembra. Vodje šest neodvisnih držav Velike Azije: Japonske, Kitajske, države Thai (Siama), Mandžukua, Filipin in Burme so se zbrali v Tokiu na velikoaziski konferenci. Na tej konferenci, ki je prva v zgodovini, bodo razpravljali o vseh vprašanjih vzajemne pomoči, da se doseže skupen cilj. Razen ministrskega predsednika Toja, predsednika Vangčiveja, predsednika Laurela in adaptacija Ba Maw se udeležuje te konference tudi Subbas Chandra Boze.

Razno

Neka skupina rudarjev je odkrila v državi Bolivar v Venezelli izredno najdišče zlata, ki predstavlja pravljivo bogastvo. Nekaj delavcev izkopuje iz tega najdišča že dnevno zlata

»Težko boste našli kakšnega prostozidarja, ki bo priznal, da je prostozidar, če ga o tem vprašate.

»Ampak ta, ki mi je v mislih, je vendar moj prijatelj, moral bi mi to odkrito priznati.

Nisem mu odgovoril. Zdelo se mi je, da skoraj nima smisla, hoteti Cvetkovića odvrniti od njegovega mnenja. V njegovem neposrednem bližnjem, kakor v bližini vseh njegovih prednikov, se je nahajalo vendar toliko prostozidarjev. Vojni minister Nedić, ki je sedel pred nama, je moral nekaj slišati o najinem razgovoru. Obrnil se je.

»Da, da. Povsod jih najdete. Celotno v vojski. Toda tam ne dovolim, da bi se razširili. Je menil energično.

Cvetković je bil končal pregled listin in zaklplil mapo.

»To je družba za vzajemno podporo. Sedaj šele vidim, kako drug drugačje porivačje naprej.«

»Točno tako je. Samo da ima ta družba še nekaj zelo nevaren politični priokus. Kako pogosto so prišli pri nas na važna mesta možje, ki so bili popolnoma nesposobni, brez potrebe, ne izobrazbe, brez skušenj, in vse se čudi od kod so se pojavili. Pri tem je bilo vedno isto: loža jih je dvignila kvilišku.«

»Moralo bi se nekaj podvzeti je menil Cvetković zamiljeno in obračal svoj prstan. »Morali bi pisati o tem, postaviti ljudi na sramotni stebri. Morda v »Vremenu«.«

»Prav rod sem pripravljen, pričeti v svojem listu vojsko proti prostozidarjem. Pisal bom sam, če hočete.«

Pod nam je drsel mimo Zagreb, čist, poln svetlobe žarkega poletnega sonca, obdan po vrtovih in parkih, nad njim pa Zagrebacka gora. Na obzorju so se prikazale že prvi meglenomidi senčni obrisi slovenskih gora. Cvetković se je docela obrnil k meni.

»Dobro, pišite, kakor hitro se bomo vrnili v Belgrad.

Eti sem se, da bi se tako potrebna, tako življenskovarna kampanja lahko ustavila, preden bi začela, če bi se začetek preveč zavlek. Konstantinović, glavni zastopnik srbskega prostozidarstva v vladu, bi se bil vse kakor takoj pošteno letil, da bi preprečil to vojsko. Zato sem rekel:

»Lahko bi že tukaj v Veldesu pisal prvi članek o prostozidarjih v pisalni sobi hotela Toplice na starem pisalnem stroju, ki je bil določen za pisanje jedilnih listov in ki sem ga le s težavo in zvijačo izmusal platičnemu nastaknu. Prvi članek, ki mu je potem sledila še celo serija drugih, dokler ni bil boj končno oktobra meseca po Cvetkovičevem navodilu naenkrat popolnoma prekinjen. Ko sem dotičnega poletnega dneva sedel v Veldesu, še nisem vedel, da me bo sestavek stal skoraj glavo.

Pisal sem naglo in ne da bi preudarjal. Snov mi je bila itak dobro znana. Bil sem zadovoljen, da smo lahko začeli z bojem in uvedli vojni pohod proti tisti kliki, ki sem jo jaz smatral že od nekdaj, od mojih prvih korakov v jugoslovansko politiko za najnevarnejšega nasprotnika normalnega razvoja zunanje politike, konsolidacije notranje politike in rešitve socialnih problemov v državi.

Spominjam se še primera, v katerem se je moral nek brat lože, ki je imel banko, zagonjavati pred sodiščem lože. Banka je morača ustaviti plačila, in lastniku so oditali, da ni bil obvestil o ustaviti plačila ložnih bratov, da bi lahko resili svoj denar, preden je banka zaprla svoja okencia. Da bi na tak način zguibil svoje s trdim delom pristedene belice velikim dobroimetji, in seveda jih tudi nič ni brigalo, da bi bil moč zagrešiti kaznivo dejanje, če bi bil omogočil, da bi bili bratje dvignili denar na škodo drugih vlagateljev. Toda iz osebnega prijateljstva do bankirja ga je sodske lože oprostilo. Sedaj pa je posegla vmes Velika loža in bankirja izključila iz prostozidarstva, hkrati pa tudi zaprla ložo, ki se je upala moča oprostiti. Bil je to primer, ki mora da ni imel posebnega pomena, a je bil izredno značilen za delovanje in sodelovanje prostozidarjev v trgovskih poslih.

Športni poročalec

Nogometno prvenstvo Kärntna

Letošnje prvenstvo se bliža koncu. Le še zaostali tekmi Aßlinga proti Luftwaffe in KACRapidu se morata še odigrati in letosnji jesenski prvak bo določen. VSV je svoje prvenstvo že zaključil in je momentano na vodstvu tabelle, ki pa ga bo le težko obdržal, ker ima že dve zgubljeni točki. Tudi KACRapid, ki je z eno tekmo proti Aßlingu v zaostanku, beleži že eno zgubljeni točki, tako da imajo razen Luftwaffe, ki ima tri zgubljene točke, vse trije klubni enako možnost postati jesenski prvak.

Stanje tabele je sledeče: 1. VSV 3 2 0 1 7:6 4 točke; 2. KACRapid 2 1 1 0 6:4 3 točke; 3. Luftwaffe 2 0 1 1 4:6 1 točka; Aßling 1 0 1 0:1 0 točka.

VSV : Aßling 1:0 (0:0)

V prvi prvenstveni tekmi letosnjega leta je nastopilo moštvo Aßlinga preteklo nedeljo pred 1300 gledalcu v Villachu. Po izenačeni borbi se je prvi polčas končal brez zgoditka, v drugem polčasu pa se je domačim posrečilo zabiti po Oremusu vodilni in zmagovalni gol. To vodstvo so Villacherji potem obdržali do konca in vse prizadevanja Aßlinga za izenačenje so bila brezuspešna. Iz rezultata je razvidno, da sta obe moštvi imeli najboljše moči v solidni obrambi, dodim streliči niso imeli srečnega dne. Tekmo je sodil g. Stysni.

*

Sportni drobiž

V Aßlingu se je vršila preteklo nedeljo prvenstvena nogometna tekma mladine iz Aßlinga in Ferlacha. Po trdi borbi so zmagali domači z 2:1.

*

V Stuttgartu je bila v nedeljo odigrana pred 50.000 gledalcu finalna borba za Tschammler pokal med wiensko Vienno in LSV Hamburger. Kakor znano se je prernila Vienna s slajno zmago 6:2 nad Schalkejem in Hamburg z zmago 3:2 nad državnim prvakom Dresdenom v finalno borbo. Po dramatični borbi so v prvem polčasu vodili Hamburgerji z 1:0, v drugem polčasu pa so Wienerji izenačili z enajstmetrovko na 1:1, in takoj nato tudi povisili na 2:1 za Vienna. Proti koncu igre pa so po nesrečnem slučaju prišli z avtomobilom zopet do izenačenja, ki se do konca igre ni spremnil. Šele podaljšek igre je prinesel Vienna zasljenico zmago in s tem najvišjo trofejo umrliga državnega sportnega vodje pl. Tschammlera in Ostna.

*

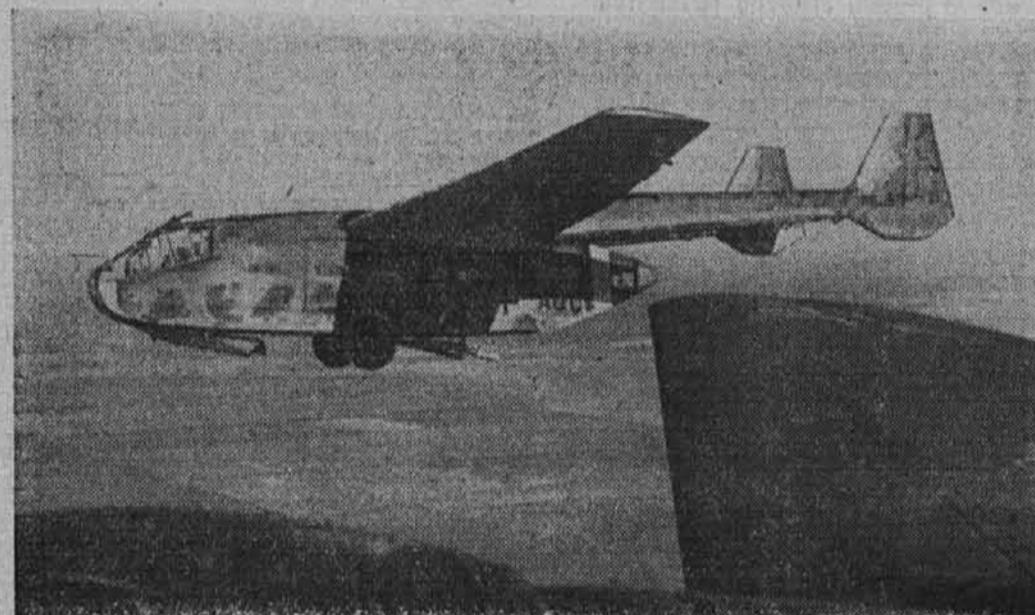
Aßlinški igralci namiznega tenisa so imeli za otvoritev sezone v gosteh letalce iz Zeltweg-a, katere so premagali s 3:2.

v vrednosti 20.000 bolivarjev. V okolici so začeli mrzljivo iskati zlato. Preko 2.000 oseb je že poletelo k najdišču, da isčejo zlato.

Vsi Francoski mora položiti za francosko zimsko pomoč deset frankov, če hoče dobiti tobacočno izkaznico, poroča francosko časopisje v soboto. Ker je v Franciji 12.900.000 vpisanih kadrov, računajo s tem, da bo dobitia francoska zimsko pomoč lep znesek 129 milijonov frankov.

Brezplačno nabiranje gob v razsežnih

SODOBNE SLIKE

Zgoraj na levi: Ali je bila odvržena bomba merjena? Nekje v Nemčiji je padel na tla tako zvani vznemirjevalni balon in se zapletel v nek plot. Balon je treba previdno spraviti, knjti pod njim sta pritrjeni dve pločevinasti posodi, od katerih je ena določena za urejevanje višine, druga pa (v sliki na desni), vsebuje v tankih mrežah viseče vzglilne steklenice, ki so napolnjene z razstopino benčola in kavčku s pridodatakom fosforja in ki se vnamejo pri najmanjšem pretresu.

(PK.-Aufn.: Kriegsber. Löchterfeld, PBZ., M.)

Pod tem: Novo tovorno jadralno letalo z račnega orožja, Go 242 na prevoznom poletu proti vzhodni fronti.

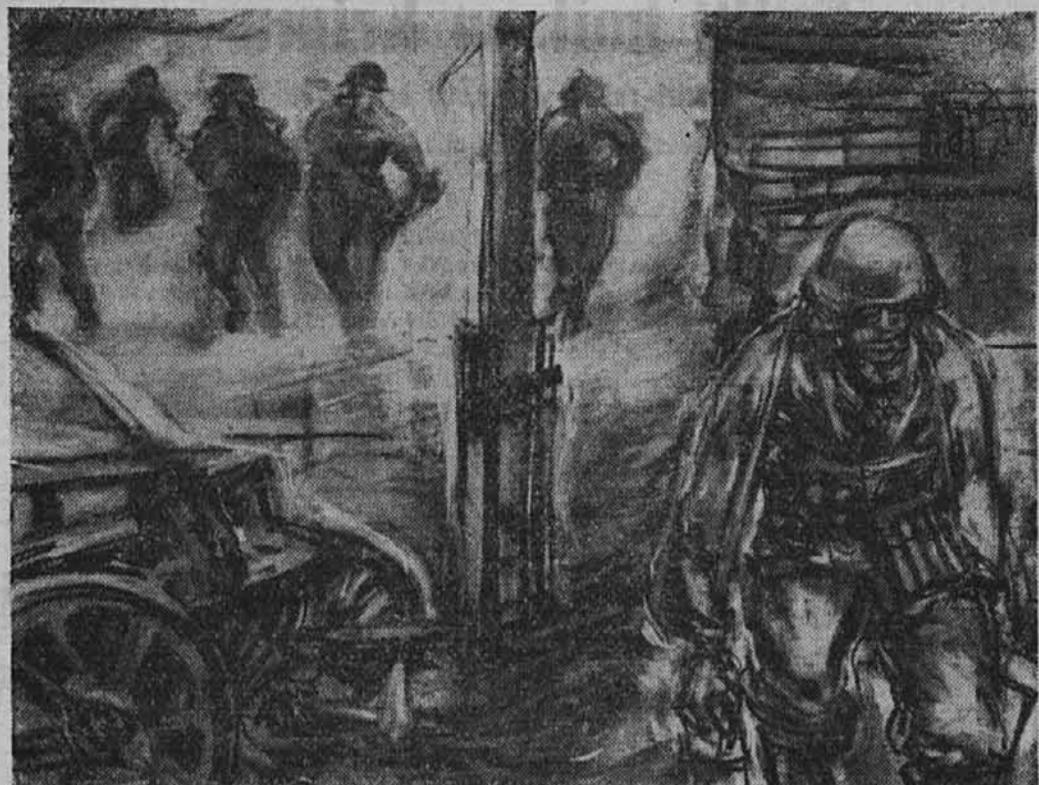
(PK.-Aufn.: Kriegsber. Wanderer PBZ., M.)

Tukaj na levi strani: Izvidniki za bližino — tovariši pehotе.

(PK.-Aufn.: Kriegsber. Pincornelly Atl., M.)

Na desni: Reichsmarschall pri odredih nočnih lovcev. Reichsmarschall Göring sprejme poročilo vodnikov letal.

(PK.-Aufn.: Kriegsber. Eitel Lange, HH., M.)

» V jutranjem svitku
PK.-Zeichnung: #Kriegsberichter Keerend, Waffen #, M.)

Plavajoči Volkswagen (ljudski avtomobil)

se obnese povsod enako dobro na kopnem kakor v vodi. Kadar kolesa nimajo nobenih tal pod sabo, porinejo vijak v vodo in ljudski avtomobil se pelje naprej kot čoln.

(PK.-Aufn.: Kriegsber. Brock, PBZ., M.)

Zaslišanje posadke oklopnjaka
Preživeče posadko odstreljenega sovjetskega oklopnjaka takoj zaslišujejo, da bi iz njihovih izpovedb lahko sklepali, kaj namerava sovjetsko voštvo.

(PK.-Aufn.: #Kriegsber. Tschäckel, Sch., M.)

Gruča
(PK.-Zeichnung: #Kriegsberichter Palmowski, Waffen #, Z.)

Sovjetski ujetniki
Iz težkih bojev na južnem delu vzdoljne fronte. PK.-Aufn.: Kriegsber. Bauer-Altvater, HH., M.)

Kreis Kainburg

Kainburg. (Predhodno naznani) Dne 17. novembra bodo v Kainburgu zopet gostovali Neroherji. Uspeh, ki so ga imeli v veliki noči, je bil tako velik, da se NSG Kraft durch Freude ni plašila nobenega truda, da bi jih zopet angažirala v Kainburgu.

Naklaj (Postavitev občinskih sestov.) Pred kratkim se je v tukajnjem poslopu ljudske šole pod vodstvom Ortsgruppenleiterja Schescharka prvikrat vršila slovesna postavitev in zaobjubila treh občinskih sestov. Postavljen je bil po en sestov za obrtništvo, za kmetstvo in za delavstvo, ki so jim bili izročeni dekreti o postavitevi. Občinski komisar je imel nagovor o pomenu sestov.

Kreis Radmannsdorf

Radmannsdorf. (Apel uslužbenec.) Pred več tedni so bile Landratu radmannsdorskemu Kreisa Pg. dru. Hinterregerju poverjene nove naloge. Zaradi tega se je pred kratkim vršil v Landratsametu apel uslužbenec, pri katerem se je odhajajoči načelnik urada poslovil od svojega uslužbenstva in pri tem izrazil upanje, da se bo tudi za časa njegove odstotnosti uradovanje vršilo še nadalje takoj brezhibno, ko dosiegi. Nato je izročil za dobo svoje odstotnosti vodstvo urada svojemu mestniku Regierungsratu Pg. dru. Marchartu. Ta je ob zaključku spela v imenu uslužbenstva zagotovil, da bo tudi v bodoče vsak posameznik pravi mož na svojem mestu.

Naši vojaki pozdravljajo domovino

Iz Zapada pošiljajo najlepše pozdrave matram, ocetom, bratom, sestram, fantom in dekletam sledi: Resch Josef, Möschach; Knafel Alois, Rossmann Ciril, Grilz Vinko in Sejrojnik Franz iz Brezjach; Klinar Alois Rodein; Mulej Franz, Velben; Pangerz Franz, Tschernjutsch; Vester, Spomlji Otok; Füredar Anton in Hafnar Johann, Dörfein; Cegnar Johann, Safnitz; Kopričnikar Anton, Ostresch Stanislav in Ostresch Valentin, Littal; Strukelj Anton, Kresnitz; Tamsche Alois in Tamische Johann, Palowitsch; Luschan Johann, Brun Stanislav in Kapus Method, Aßling; Gronar Mathäus, Kauher; Schirce Johann, Stange; Smolej Josef, Kronau; Hladnik Rok, Neumarkt.

Božični zavojski za fronto

Da se zagotovi pravočasni prihod božičnih zavojskih pri naših vojakih na fronti, so vsi pripadniki oborožene sile in vse pri oboroženi sili službujoče osebe, katerih enota ima številko vojne pošte, že v oktobru prejeli dopustitvene znamkice za zavojske, ki jim pristope za november in decembra.

Najkasneje do 30. novembra 1943. leta morajo biti vsi božični zavojski predani državnim pošti. Frankirati je treba zavojske v teži do enega kilograma, priloživši dopustitveno znamkico, s poštno znamko 20 Rpf. Za pošiljke v teži do dveh kilogramov je treba dveh dopustitvenih znamk v ene znamke za 40 Rpf.

NSDAP in njeni deli ali oblastva, tvrdke kdaj, ki hčijo poslati božične zavojske svojim tovarisem na fronti, morajo od teh ali od njihovih rodbin v domovini zahtevati dopustitvene znamke, ali pa izročiti svoje darove rodbinam, da jih posilje skupaj s svojimi božičnimi pošiljkami. Vojaki na fronti, ki nimajo svojevoj, so dobili navodilo, naj pošiljejo svoje dopustitvene znamkice pristojnemu Ortsgruppenleiterju, da se bodo tudi nanje spomnili o božiču.

Pisemski promet s fronto v tej dobi ne bo prekinjen. Brez omejitev so še nadalje dopuščene pisemske pošiljke v nedeljivih listinah do 100 g ter časopisi in pošiljke časnikov pod opisico do 100 g teže. Nasprotno pa bodo prejemali od 10. novembra 1943. do 30. januarja

Vojno poklicno tekmovanje nemške mladine**Stopnje za prizite: nadpovprečen, povprečen, podpovprečen**

V zvezi z v ponedeljek v Berlinu svečano otvorjenim prvim vojnem poklicnim tekmovaljem nemške mladine se bodo v obrah tekom novembra nabirali mladostniki moškega in ženskega spola rojstnega letnika 1926 in mlajših za prostovoljno udeležbo. Gre za velik cilj: Povečanje storitev za vojno proizvodnjo. In dobro se ujema, da je združeno obenem z dosegom tega cilja zanimanje posameznega mladostnika in njegovih staršev, ne samo v stremljenju po največjem sodelovanju za zmago, temveč v osobnem področju. Kajti vojno poklicno tekmovanje je odločilno sredstvo za to, da se izberejo iz tvorne mladine brez ozira na poreklo in dosedanje izobrazbo po načrtu tisti, ki so sposobni za vodilne naloge v delovnem življenju. Možnosti DAF, Reichsjugendführunge, Reichsnährstanda in obrtnega gospodarstva jamčijo, da se v petem vojnem letu naši mladini na tej splošni in široki podlagi zopet odprta poklicna pot navzgor ne izjavlja radi gmočnih ali sicerjih težkoč, ki so izven lastne osebe. Z nudenjem svojih ugodnih prililk pa služi vojno poklicno tekmovanje, ki ga priredi urad DAF za poklicno tekmovanje in pospeševanje nadarjenih, važnim vzgojnim nalogam: povečanje volje do dela, zboljšanu znanja in privedbi do neoporečnega delovnega zadržanja. Brez izjeme se lahko udeleže celokupna nemška tvorna mladina iz Reicha, vajenci, pričenči, volonteri in neizučeni iz kakih 800 poklicev tekmovanja za povečano in zboljšano delovanje. Naloge se raztezajo na preskušnjo praktičnega in teoretičnega znanja kot tudi na dognanje osnovne svetovnonazornega znanja. Izvedba tekmovanja je nameravana tako, da radi tega ne trpi proizvodnja. Radi tega se bo postopalo zelo elastično in — tudi iz sicerjih vojnih razlo-

gov bodo zelo decentralizirana krajevna pokrajinska in državna tekmovanja.

Pričnični izpit se bo vršil pri večjih in srednjih podjetjih po državnih okvirnih smernicah, naslanjajoč se na poklicne slike, in bo dokolen v obratu samem. Isto velja za ugotovitev zmagovalcev. Ne bodo se torej dozigne več krajevne in okrajne nagrade, ampak naprave obrata, kar bo hkrati pomembna vzbudba za izobraževanje v obratu. Pri mali in najmanjših obratih v trgovini in rokodelstvu bodo poskušali dosegci rešitev preko teh obratov.

Teoretska poklicna skušnja je za vse poklice v državi ustanovljena enotno. Razčlenja se na poklic spadajoča vprašanja, strokovno računanje in strokovne sestavke in se naj čim obširnejše vrši ob sobotah in nedeljah. Svetovno nazorni del tekmovanja bo v državi izveden enotno v okviru službe HJ. Stopnje glede težkoč stavljenih nalog se bodo ravnale po starostnih skupinah. Da se varuje objektivnost, bo preskušnja — tudi v lastnem obratu — načelno izvršena po odboru trojice. Skupna ocena se vrši v treh preprostih formulah: nadpovprečen, povprečen in podpovprečen. Lahko računamo s tem, da bo v tekmovanju Gau izmed priljčno dveh milijonov udeležencev izbranih okrog 50.000 do 60.000 nadpovprečnih. Da se ugotovijo pri tem slučajne ocene, se bo vršila med temi »nadpovprečnimi« še nadaljnja izbira, v kateri bo ustanovljeno v kolikor so v resnicici dani še pogoj za nadaljnje ukrepe pospešitve. Zmagovalci v Gauu in Reichu bodo združeni zaradi individualne določitve njihove nadaljnje izobrazbe. Glede povprečnih in podpovprečnih je stvar zamišljena tako, da bodo v tesni zvezi z DAF-Leistungsermittlungsgwerkem se obiskovali tečaje, da se odpravijo vrzeli in zboljšajo storitve.

3z sodne dvorane**Pravične kazni za narodne škodljivce**

Strafkammer für die besetzter Gebiete Kärntens und Krains je, kakor smo' obširno poročali, izrekla težke kazni za narodne škodljivce in saboterje vojnega gospodarstva. Tako je bila med drugim proti posestniku žage in milna Petru Popovitschu izrečena in tudi že izvršena smrtna kazna.

K tem poročilom objavljamo danes še sledenje obsodbe:

Franz Scheber, trgovec v Pristau Št. 17, rojen 14. 1. 1912. v Šebnici, Kreis Kainburg, je bil kot narodni škodljivec zaradi neopravičenega nakupa 12.000 točk iz nakaznic za oblačila (Kleiderkartpunkte) in njih prodaje Popovitschu ter radi neopravičene prodeje 160 m suknja k prejemu neopravičenim in proti pretiranim cenam obojen na deset let ječe in 10.000 RM de narne kazni, ako se ta ne da iztrirati, pa na nadaljnji dve leti ječe.

Viktor Debelak, zasebni nameščenec v Laaku, Brückengasse 9., rojen 4. 4. 1897. v Laaku, je bil obojen na šest mesecov

1944. 1. zasebne vojne pošiljke v 100 g teže, tudi pošiljke v zavojskih, na pripadnike oborožene sile, ki imajo številko vojne pošte le z dopustitveno znamko za odpremo z vojno pošto.

Od 1. decembra do 25. decembra 1943. leta uradi in uradna mesta državne pošte sploh ne bodo sprejemala zasebnih vojnih zavojskih in pošiljk v zavojskih.

Ta ureditve ne velja za vojaška mesta, poslovne pošiljke v prometu »Durch deutsche Feldpost« in časniške pošiljke založnikov.

zpora in 1.000 RM de narne kazni, oziroma v primeru neizterljivosti na nadaljnja dva meseca zapora, ker je tajno zakljal eno svino v približni teži 120 kg.

Franz Debelak, rojen 21. 7. 1901. v Laaku, lastnik mlina v Laaku, Bahnhofstraße 9, je bil obojen, ker je prodal 6.000 kg pšenične moke po pretiranih cenah Popovitschu, ki ni bil opravičen do prejema, nadalje 1000 kg pšenične moke Antonu Deisingerju, ki tudi ni bil opravičen do nakupovanja, in zato ker je ponaredil z napačnimi vpisi sezname, ki jih je moral redno predložiti Wirtschaftsamtu v Kainburgu, na osem let ječe in 10.000 RM de narne kazni, ako se ta ne da iztrirati, pa na nadaljnji dve leti ječe.

Franz Rabitsch, rojen 22. 2. 1919. v St. Georgen bei Kainburg, trgovski pomočnik, stanujec v St. Georgnu 117. pri Kainburgu, je bil obojen na eno leto ječe in 5.000 RM de narne kazni, oziroma v primeru neizterljivosti na še mesec zapora, ker je, ne da bi bil v to upravilen, po pretiranih cenah kupil od Popovitscha 1000 kg pšenične moke.

Johanna Podjavoroscheck, rojena 9. 10. 1918. v Staneschitz, Kreis Kainburg, žena trgovca v Kainburgu, Seelandstraße 10, je bila obojena na osem mesecov zapora, ker je, ne da bi bil v to upravilen, po pretiranih cenah kupil od Popovitscha 1000 kg pšenične moke.

Johanna Saletel, rojena 5. 3. 1887 v Tattendorf bei Laak, zasebница v St. Veit a. d. Sswe Št. 90, je bila kaznovana z osem mesecov zapora in denarno kaznijo

9. Wann haben Sie dies erfahren? — Neulich.

10. Ich bitte Sie, mit mir Geduld zu haben, ich bin noch ein Neuling.

11. Staaten, die nicht Krieg führen, heißen Neutralen.

12. Der Onkel ging mit seiner Nichte ins Theater.

13. Sie können gegen das Urteil die Nichtigkeitsbeschwerde einbringen.

14. Seine stolzen Pläne wurden leider zunichtige.

15. Wo steht ist, da hat der Kaiser sein Recht verloren.

Wörter

neu — nov

Neuerung (w) — novotarija

neugebacken — novopečen

neugeboren — novorojen, prerojen

neugierig — radoveden

Neuheit (w) — novost

Naujahrswunsch (m) — novoletno voščilo

neulich — nedavno, ondan

Neuling (m) — novinec, začetnik

neutral — neutralen

Nichte (w) — nečakinja

Redewendungen

aus bloßer Neugierde — iz same radovednosti

die Nichtigkeitsbeschwerde einbringen

vložiti ničnostno pritožbo

zunichte werden — razbiti se, propasti

Im Brennpunkt des Tages**V žarišču dneva****Sterbegeld beim Tode Einberufener**

Mrtvačina po smrti vojščevalnih

In einer Tarifordnung war bestimmt, daß die unterhaltsberechtigten Hinterbliebenen eines Gefolgschaftsmitgliedes Anspruch auf Gehaltsweiterzahlung für zwei Monate nach dem Todesfall haben. Diese zweimonatige Gehaltsweiterzahlung ist nach einer neuen grundsätzlichen Entscheidung des Reichsarbeitsgerichts auch den Hinterbliebenen eines während der Einberufung zur Wehrmacht verstorbenen Gefolgschaftsmitgliedes fort. Darauf, ob unmittelbar vor dessen Tode Gehalt gezahlt worden ist, kommt es nicht an. Im entschiedenen Falle kam lediglich in Betracht, daß die Hinterbliebenen schon nach dem Wehrmachtsversorgungsgesetz für mehrere Monate ein Sterbegeld zur Sicherung der Übergangszeit erhalten. Das Reichsarbeitsgericht billigte daher nur einen Teil des tariflichen Sterbegeldes zu, so daß die Hinterbliebenen zusammen mit dem Wehrmacht-Sterbegeld so viel erhalten wie vor dem Tode ihres Ernährers, dem außer der Kriegsbesoldung noch eine Betriebsheilhilfe gezahlt worden war.

Ausnutzung der Güterwagen

Izrabljenje tovornih vozov

Zur Bewältigung der erhöhten Transportaufgaben im Herbstrverkehr hat das Reichsverkehrsministerium mit sofortiger Wirkung wieder vorübergehend eine zusätzliche Beladung der Güterwagen zugelassen. Es dürfen um 1 Tonnen über die angeschriebene Tragfähigkeit hinaus beladen werden alle Reichsbahn-Güterwagen sowie französische und belgische Güterwagen mit Ausnahme einzelner Spezialgattungen. Nähere Einzelheiten hierfür sind bei den Güterabfertigungen zu erfahren. Die zusätzliche Beladung ist zugelassen im Inlandsverkehr (d. h. im Großdeutschen Reich, Generalgouvernement, Elsaß-Lothringen und Luxemburg) und im Verkehr mit den besetzten Ostgebieten. Über die zusätzliche Beladung von Güterwagen im Verkehr mit dem Ausland erteilen die Güterabfertigungen nähere Auskunft.

jo 1.000 RM, oziroma v primeru neizterljivosti na nadaljnje 4 meseca zapora, ker je kupila od Popovitscha 2.000 točk nakaznic za oblačila.

Anton Deisinger, rojen 27. 10. 1906. v Laaku, trgovec v Laaku, Hauptplatz Št. 19, je bil zaradi tega, ker je brez opravičbe do prejema dobival v letih 1942/43 od Franzia Debelaka 1.000 kg moke in zdroba, kaznovan s 6 mesečnim zaporam in 2.000 RM de narne kazni, oziroma v primeru neizterljivosti z nadalnjim sestmesečnim zaporam.

Franz Jabszetz, rojen 23. 1. 1916 v Sebenie, trgovec v Sebenie, občina Hlg. Kreuz, je bil kaznovan z enomesecnim zaporam; ker je brez pravice do prejema kupil 80 kg pšenične moke od Petra Popovitscha.

Andreas Gradiškar, rojen 1. 11. 1899. v Hlg. Kreuz, čevljarski mojster v Hlg. Kreuz Št. 29, je bil obojen na tri tedne zapora, ker si je dal po Popovitschu brez milanske karte zmeti 160 kg pšenice in 40 kg brez pravice do prejema zamenjal za 200 dm² usnja.

Mate gospodarske novice

Borza je na poročilo o moskovskem dogovoru reagirala v dvojni smerti, piše »News Chronicle«. Vsi tako zvani vojni papirji, zlasti gledje rudnikov zleze in jekla, so pokazali padajočo tendenco.

<b

Kinder-Anzüge, Knaben-Anzüge, Burschen-Anzüge
sowie Knaben- und Burschen-Wintermäntel bei

Pickl

Jetzt: Klagenfurt, Kramergasse 8/1 - Ruf 1127

Möth & Ross

Kohle-, Koks- und Baumaterialiengroßhandel
Krainburg - Büro: Adolf-Hitler-Platz 15, Tel. 193
Lager: Seewerstadt und Veldeserstr. 12

SENF

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Lesel den
„karawanken Bote“!

KREISSPARKASSE KRAINBURG

in Krainburg

Odobrena devizna banka

z glavnima podružnicama Laak a. d. Zaier in St. Veit / Sawe

Mesto za podpisovanje glede javne Bausparkasse für die Ostmark
Žirokonti: Reichsbanknebenstelle Krainburg Nr. 4041/5720 - Girozentrale der Ostmärkischen Sparkassen, Wien Nr. 10/720 - Kärntnerische Sparkasse Klagenfurt - Postsparkassenkonto Wien Nr. 62.283

Telefon 149

*Vseh ljudi ne
morete vprašati!*

Mali oglas to more. Takoj doseže vse, ki se zanimajo
za Vaše ponudbe ali prošnje. Oglasajte v Karawanken Bote! Splača se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in srede: NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt,
Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärnten, Zweigverlag Krainburg, Veldeserstr. 6

Zahvala

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem,
ki so našo ljubljeno ženo, mamo, staro mamo,
govpo

Johanno Motschnik

pokopili in spremili k zadnjemu počitku, se
najlepše zahvaljujemo. Posebno zahvalo smo
dolžni gosp. župniku, kakor tudi darovalcem
cvetja in vencev.

Sedene, 4. novembra 1943.

Žaljenče družine:
Motschnik, Lukanz, Sepitsch.

ESSIG

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Aus alt wird neu!

Alte Zündkerzen nicht mehr wegwerfen, sondern sammeln! Bosch erneuert sie! In seinem mustergültigen Instandsetzungswerk werden alljährlich Millionen gebrauchter Zündkerzen so tödlich aufgearbeitet, daß sie wieder voll einsatzfähig sind. Geschulte Fachkräfte und vorbildliche Anlagen bilden, wie bei allen Bosch-Erzeugnissen, für Qualitätsarbeit. — Darum: alte Zündkerzen sammeln und abliefern beim Bosch-Dienst.

Thomas Bohrer
Klagenfurt

Villacher Straße Nr. 29-31

Kaufhaus

HÖRST

Klagenfurt

Kinderbetten

KAFFEE ERSATZ

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Služba dobi
Išče se za nakup
nekaj vagonov
smrekovega, jel-
kovega, borove-
ga lesa, 19, 24 in
26 mm, 8 do 17
cm, pararelno ali
konično, iz žage
ali trgovine v
vsch kakovostnih
razredih. Visoka
stopnja nujnosti.
Ponudbe na Hans

Traninger, Holz-
großhandel, Kla-
genfurt, Völker-
markter Straße,

Bahnübersetzung
1331-1

Služkinja, vaje-
na živine — sa-
mostojna dobi
dobro mesto.

Ponudbe na K.

B. Krainburg

1281-1

Brivski vajenec
se takoj sprej-
me. Friseursa-
lon Schneideritsch,

Krainburg, Adolf

Hitler Platz 5.

1321-1

Služba IŠČE

Gradbeni polir
prost in samosto-
jen, želi preme-
niti službeno me-
sto. Sprejme tudi
službo skladistič-
nih nekaj tudi
prodam. Vinzenz

Bar, Krainburg,

Habichtsgasse 9.

1345-15

Dam žensko no-
vo žalno obleko-

za gramofon s

kovčegom. Na-

slav pri K. B.

Krainburg pod

1342-15

Prodam

Kravo po drugem

teletu — lepo —

prodam. Gerk-

mann Johann,

Unt. Fernig: 36,

P. Zirkach.

1343-6

Gramofon — sa-

lonski prodam s

pličami vred za

RM 160. Naslov

pri K. B. Krainburg

pod 1339-6

Plišast damske,

dobro ohranjen

plaš prodam

za RM 150.—

Naslov pri K. B.

Krainburg pod

1336-6

Prodam mize od

RM 20, klop od

RM 10, vrata od

RM 50 in okna

od RM 10 na-

prej. Gojak Irene,

Aßling, Adolf

Hitlerstraße 52.

1318-6

Dobro veliko

kitaro prodam

za 90 RM ali jo

zamenjam za

električni likal-

nik. Sprejmem

tudi frizerskega

vajenca. Pogod-

ba po dogovoru.

Osolinik Stefan,

Friseur, St. Ge-

orgen 11.

1317-6 „Usoda“ 1329-20

Gospodinja,

dvignite pismo

pod „Lastni

dom“ pri K. B.

Krainburg.

1332-20

Z osamljenz in

nerečno si želim

deliti usodo. Do-

pisite na K. B.

Krainburg pod

1317-6 „Usoda“ 1329-20

Z osamljenz in

nerečno si želim

deliti usodo. Do-

pisite na K. B.

Krainburg pod

1317-6 „Usoda“ 1329-20

Z osamljenz in

nerečno si želim

deliti usodo. Do-

pisite na K. B.

Krainburg pod

1317-6 „Usoda“ 1329-20

Z osamljenz in

nerečno si želim

deliti usodo. Do-

pisite na K. B.

Krainburg pod

1317-6 „Usoda“ 1329-20

Z osamljenz in

nerečno si želim

deliti usodo. Do-

pisite na K. B.

Krainburg pod

1317-6 „Usoda“ 1329-20

Z osamljenz in

nerečno si želim

deliti usodo. Do-

pisite na K. B.

Krainburg pod

1317-6 „Usoda“ 1329-20

Z osamljenz in

nerečno si želim

deliti usodo. Do-

pisite na K. B.

Krainburg pod

1317-6 „Usoda“ 1329-20

Z osamljenz in

nerečno si želim

deliti usodo. Do-

pisite na K. B.

Krainburg pod

1317-6 „Usoda“ 1329-20

Z osamljenz in

nerečno si želim

deliti usodo. Do-

pisite na K. B.

Krainburg pod

1317-6 „Usoda“ 1329-20

Z osamljenz in

nerečno si želim

deliti usodo. Do-

pisite na K. B.